

Colonel RADU MICLESCU

**ISTORICUL
REGIMENTULUI 8 CĂLĂRAȘI**

Colonel RADU MICLESCU

ISTORICUL
REGIMENTULUI 8 CĂLĂRAȘI

COLECȚIA
„RESTITUTIO HISTORIAE”

4

Colonel **RADU MICLESCU**

***ISTORICUL
REGIMENTULUI 8 CĂLĂRAȘI***

Cuvânt înainte: *Beatris Bordeianu*

EDITURA
Muzeului de Istorie Galați
GALAȚI, 2015

EMIGI 2015.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Muzeului de Istorie Galați. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

<i>Editor:</i>	Cristian-Dragoș Căldăraru
<i>Corectură:</i>	George Enache
<i>Machetă grafică:</i>	Liliana Carmen Palade
<i>DTP ilustrație:</i>	Iulian Roman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MICLESCU, RADU

Istoricul Regimentului 8 Călărași / col. Radu Miclescu ;
cuv. înainte: Beatris Bordeianu. - Galați : Editura Muzeului de
Istorie Galați, 2015

ISBN 978-606-8769-08-0

I. Bordeianu, Beatris (pref.)

355/359

Coperta IV: Colonel Radu Miclescu

© 2015 Editura MUZEULUI DE ISTORIE GALAȚI
Str. Alexandru Ioan Cuza nr. 80, GALAȚI - 800010
Tel./Fax: 0236 460797, www.migl.ro,
E-mail: muzeuistoriegalati@yahoo.com

ISBN 978-606-8769-08-0

Cuvânt înainte

Despre existența Regimentului 8 Călărași am aflat încă din copilărie, ascultând cu nesaț poveștile despre camarazii de arme ai bunicului patern, participanți la campaniile celui de-Al Doilea Război Mondial în Est, până la Cotul Donului, și în Vest, până în Munții Tatra, oameni mândri, dârji, capabili de sacrificiul suprem în numele dragostei de țară.

Ajunsă la maturitate, mi-am dorit să știu mai mult, să încerc reconstituirea istoriei reale a acestei unități militare gălățene. Explorând arhivele în căutarea propriilor rădăcini, am descoperit o lume fascinantă, de a cărei existență mai știu foarte puțini dintre contemporani, colbul uitării așternându-se peste amintirea unor viteji, combatanți în toate cele trei campanii militare majore ale Armatei Române, cruciale pentru țară: Războiul de Independență, Războiul de Reîntregire al Neamului și Al Doilea Război Mondial.

Regimentele de călărași și roșiori au luat ființă în timpul regelui Carol I, în deceniul opt al secolului al XIX-lea, atunci când cavaleria, una dintre cele mai vechi arme ale armatei române, a fost reorganizată după cerințele armatelor moderne. Inițial, roșiorii formau trupele regulate, elita cavaleriei, iar călărașii erau cavaleria teritorială. Diferențele dintre cele două unități dispăruseră însă dinainte de Primul Război Mondial.

Apartenența la „arma Bravilor”, așa cum era denumită cavaleria în epocă, presupunea calități individuale deosebite și pretindea pregătirea superioară a călăreților, temeinica selecționare, întreținere și instruire a cailor și deprinderea, prin exerciții epuizante, a artei echitației. Unitățile de călărași erau constituite, în proporție de 75%, din voluntari, iar restul din cadre active. Țărani modești, voluntarii călărași aveau un singur țel: să strângă o sumă suficientă de bani ca să poată cumpăra un cal de care să fie mândri pentru a îndrăzni să se prezinte la „vizita” călărașilor și, o dată acceptați, să răspundă „prezent” ori de câte ori sunt chemați.

La înființare, Regimentul 8 Călărași își avea reședința în nordul Moldovei, cu escadroane la Suceava, Piatra Neamț, Roman și Bacău. După succesiunea de desființări, reînființări și transformări prin care trece, la 1 octombrie 1931 reședința acestui regiment este stabilită la Galați.

Militarii sunt riguroși, am aflat asta când am văzut că păstrează însemnări despre tot ce presupune activitatea lor. Participarea României la prima conflagrație mondială, confirmarea valorii armatei noastre în anii 1916–1919 și desăvârșirea formării României Mari au determinat profunde transformări care au condus, în mod obiectiv, la creșterea masivă a cantității de documente emise de unitățile militare, ceea ce a impus adoptarea unor măsuri menite să asigure constituirea corectă, evidența, prelucrarea, sintetizarea și păstrarea în condiții cât mai bune a materialului arhivistic, în vederea valorificării științifice a informațiilor oferite de experiența anilor de război. Astfel, în întreaga perioadă interbelică, s-a desfășurat o amplă și laborioasă activitate de clasare și conservare a arhivelor, privitoare la operațiunile de război, de redactare a istoricelor regimentelor de infanterie și cavalerie de la crearea lor, de adunare a documentelor privitoare la statistica militară și, în general, de colectare a tuturor documentelor privitoare la istoria militară a românilor.

În acest context, în preajma celui de-al Doilea Război Mondial, a fost finalizată alcătuirea „Istoricului Regimentului 8 Călărași”, de la înființarea sa, la 1 iulie 1872, până în 1937, sub atenta îndrumare a colonelului Radu Miclescu, aflat la comanda regimentului în acea perioadă. Documentul cuprinde ordinea de bătaie a regimentului și modificările care au survenit, respectiv ordinele care au stat la baza acestora, situația efectivelor, legăturile pe verticală și pe orizontală, operațiunile militare executate, trupele și unitățile inamicului cu care s-au confruntat, modul de hrănire și aprovizionarea cu muniții, aprecieri asupra operațiunilor executate, operațiunile mai importante proiectate, etc. Acest istoric este completat cu o hartă la scara 1/200.000, pe care este trasat cu negru itinerarul regimentului pe tot timpul campaniilor desfășurate în perioada Războiului Independenței și a Războiului de Reîntregire al Neamului. Datele și evenimentele semnificative sunt ilustrate prin fotografii alb – negru, incluse în text.

În original, documentul, dactilogramă, cuprinde 59 de pagini, format A4, este autentificat de semnătura comandantului,

colonel Radu Miculescu, și poartă, pe copertă, numele ofițerului desemnat cu redactarea acestuia, locotenent A. Șelaru. El este păstrat în arhiva Centrului de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Pitești, în cadrul colecției A.R.R.A., RIJO 1, nr. crt. 3193, făcând corp comun cu Registrul istoric al regimentului.

Istoricul Regimentului 8 Călărași are un farmec aparte, puțin desuet, fiind redactat în grafia perioadei interbelice, pe care am reprodus-o ca atare. Completările și explicațiile de rigoare, acolo unde a fost necesar, au fost plasate în subsolul paginii.

Pentru mine, lucrarea scoate la lumină nu doar o istorie seacă a vieții de campanie a călărășilor, ci dezvăluie povestea unei elite militare, oameni care nu au pregetat să moară pentru ca urmașii lor să trăiască. Faptele de arme, devotamentul, abnegația și curajul acestor eroi ne dau acum prilejul de a fi mândri că suntem urmașii lor, căci, așa cum scria spătarul A. Sion către M. Kogălniceanu: „Nimic nu este mai frumos și mai exemplu pentru viitorime, decât că faptele frumoase ale trecutului să nu fie uitate în întunericul neștiinței”.

Pe această cale, adresez mulțumiri comandantului Unității Militare 02405 Pitești, domnul dr. Petrișor Florea, șefului Secției 4, domnul dr. Cornel Țucă, domnului dr. Iulian Boțoghina, doamnei Cosmina Lăzărescu și întregului colectiv al Centrului de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Pitești, domnului conf. dr. George Enache, precum și domnului prof. Cristian Dragoș Căldăraru, directorul Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” din Galați, și colectivului Editurii Muzeului de Istorie Galați, fără ajutorul cărora nu aș fi continuat acest demers.

Dacă lectura acestei evocări va trezi interesul cititorului, voi avea sentimentul împlinirii unei datorii de onoare.

Beatris Bordeianu

*Eroilor Regimentului 8 Călărași
cari și-au jertfit viața pe altarul datoriei
în războiul Independenței din 1877-1878
și războiul de Întregirea Neamului 1916-1919*

INTRODUCERE

Regimentul 8 Călărași, unul din cele mai vechi regimente de cavalerie românești, își afirmă existența sa, de acum 65 de ani (1872) născut din escadroanele de călărași cari aveau mai mult rol de a asigura serviciul administrativ și merit a-și flutura gloriosul său stindard în cele două campanii importante ale românilor: Războiul Independenței 1877-1878 și Războiul de întregire al neamului 1916-1919. Regiment bătrân ca naștere, dar veșnic tânăr și viguros prin membrii (ofițeri, subofițeri și trupă) ce-l alcătuiesc, a urzit în cursul atâtor decenii, caractere și virtuți ostășești, cari sădite în sufletele românești ale celor ce au avut cinstea să facă parte din el, și le-a insuflat tăria de a trecut purgatoriul celor două războaie amintite mai sus, dând dovadă de un înalt spirit de sacrificiu și avânt ostășesc – eroi slăviți de urmașii lor.

Pilda eroilor căzuți sub Stindardul său, pentru apărarea demnității românești, pentru ideea liberării Poporului Român și pentru cucerirea, din ghearile hrăpăreților vecini, a teritoriilor locuite de frații noștri Români, va dăinui deapaururi și va fi steaua călăuzitoare a fiecărui ostaș din Regimentul 8 Călărași.

Maior Pereț Alexandru primul
Comandant al Reg. 8 Calărași
1872-1879 și 1880-1890

După cum orice român este mândru de originea sa, de patria sa și de graiul strămoșesc, tot astfel fiecare ostaș din sânul acestui brav regiment este mândru că-și slujește patria la umbra stindardului gloriosului regiment. Până în anul 1872 călărașii nu erau constituiți în regimente, ci grupați pe escadroane, având fiecare oraș capitală de județ, câte unul. Erau, așadar, treizeci și două de escadroane, pe numărul județelor vechiului regat.

Aceste escadroane de călărași formau corp aparte, se instruiau și

RADU MICLESCU

se administrau singure și aveau mai mult rolul de a asigura serviciul administrativ în județ.

Călărașii făceau serviciul activ sub arme cinci ani.

Prin legea din 27 martie 1872 s-a prevăzut gruparea escadroanelor și organizarea lor în regimente de călărași.

Astfel la 1 iulie 1872, ia ființă 8 regimente de călărași, dela 1-8 având fiecare câte 4 escadroane.

Regimentul 8 Călărași era format din escadroanele:

- Suceava, Bacău, Neamț și Român, având reședința la Roman și comandant pe Maiorul Pereț Alexandru.

După înființarea regimentului, escadroanele au rămas tot la vechile lor reședințe.

După doi ani, de la înființare, regimentul primește stindard, la 14 octombrie 1874.

TABEL

Cu datele privitoare la înființarea și transformările suferite de Regimentul 8 Călărași, până în anul 1937

I. Regimentul 8 Călărași a fost înființat la 1 iulie 1872, prin Înaltul Decret nr. 1070 din 5 iunie 1872 având:

- Un escadron la Suceava,
- Un escadron la Neamț,
- Un escadron la Roman, și
- Un escadron la Bacău.

Prin Înaltul Decret nr. 2551 din iulie 1891 Regimentul 8 Călărași, se organizează astfel:

- Patru escadroane permanente, și
- Un escadron cu schimbul, purtând denumirea de al cincilea escadron cu schimbul.

Escadroanele permanente, erau dislocate astfel:

- Escadronul 1 la Roman
- Escadronul 2 și 5 la Roman,
- Escadronul 3 la Piatra, și
- Escadronul 4 la Bacău.

Prin Înaltul Decret nr. 1407 din 1 aprilie 1898 se desființează al cincilea escadron teritorial, regimentul rămânând numai patru escadroane și un ploton afară din rânduri.

Prin Înaltul Decret nr. 1639 din 1 aprilie 1900 regimentul se organizează pe cinci escadroane, din care un escadron cu schimbul din nou și un ploton afară din rânduri.

II. Prin Înaltul Decret nr. 985 din 31 martie 1908, Regimentul 8 Călărași se transformă, luând denumirea de 8 Roșiori.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

III. Prin Înaltul Decret nr. 1123 din 30 martie 1910 se reînființează Regimentul 8 Călărași pe data de 1 aprilie acelaș an din escadroanele cu schimbul, din Moldova, având reședința la Român cu:

- Escadronul 1 la Roman
- Escadronul 2 la Piatra Neamț
- Escadronul 3 la Vaslui, și
- Escadronul 4 la Bacău.

IV. Prin Înaltul Decret nr. 1953 din 27 martie 1912, Regimentul 8 Călărași se transformă pe data de 1 aprilie acelaș an în Regimentul 11 Roșiori.

V. Prin Înaltul Decret nr. 1445 din 1 aprilie 1914 se reînființează Regimentul 8 Călărași cu reședința la Roman.

VI. La data de 1 iulie 1923, regimentul se desființează.

VII. Prin Înaltul Decret nr. 1998 din 12 iunie 1931 regimentul se reînființează pe data de 1 octombrie 1931, cu reședința la Galați, din Divizionul III Tren și escadroanele Chișinău și Ismail din Regimentul 10 Călărași având:

- Divizionul Cavalerie Corp Armată la Galați, cu
- Escadronul 1,
- Escadronul 2,
- Un ploton Mitraliere, și
- Trei plotoane de tren.
- Divizionul Cavalerie Divizionară, cu:
- Escadronul 3 la Chișinău
- Escadronul 4 la Ismail
- Escadronul 5 la Tecuci
- Un ploton tren la Galați, și
- Ploton Depozit la Galați.

RĂSBOIUL INDEPENDENȚEI

1. – Situația Generală.

Rușii, aveau de mult gândul de a porni războiul contra turcilor, pentru că aceștia le închideau strâmtorile Bosfor și Dardanele, singurile drumuri practicabile și sigure ce le aveau pentru comercializarea produselor lor, deaceia găsesc motiv întemeiat, că Turcii asupresc popoarele creștine din Peninsula Balcanică. Pentru că ei erau cel mai puternic stat creștin, independent, le ia apărarea.

Sub acest pretext își pregătesc intrarea în acțiune și încheind în secret cu România o convenție la 4 aprilie 1877 prin care, România le dă voie să-și treacă armata contra Turcilor prin țara noastră, și le pune la dispoziție căile noastre ferate cu tot materialul rulant.

La 11 aprilie, rușii declară războiul turcilor.

România prin tratatul de la Paris 1856, fusese pusă sub protectoratul marilor puteri și sub suzeranitatea turcilor.

La 6 aprilie 1877 ea mobilizează armata, în urma convenției cu rușii, față de care își luase obligațiunea să facă pază malului stâng al Dunării, până la venirea lor, iar după aceia să treacă pe dreapta Oltului, unde rușii n-aveau voie să treacă.

La această dată cavaleria era organizată pe: escadroane, regimente și brigade, astfel:

Aveam: două regimente de roșiori, cari formau o brigadă, opt regimente de călărași, a câte patru escadroane, formând patru brigade, și două escadroane de jandarmi, cari erau independente.

Ca arme cavaleria avea: sabia, revolverul și carabina Dreyse, iar roșiori aveau și lancea în rândul întâi.

Toată armata romană era grupată în două corpuri de armată a două divizii fiecare. Divizia avea în compunerea sa două brigade a două regimente de infanterie, un batalion de vânători, trei baterii de artilerie, o companie de geniu și o brigadă de călărași.

Regimentul 8 Călărași formând o brigadă cu Regimentul 7 Călărași, sub comanda colonelului Rosnovanu făcea parte din Divizia 4-a, comandată de Generalul Manu.

2. – Concentrarea

Regimentul 8 Călărași, care-și avea escadroanele la Roman, Bacău, Neamț și Suceava, concentrează oamenii la resedințele escadroanelor, începând de la 5 aprilie.

Până la 10 aprilie s-au echipat oamenii și s-au constituit în unități, întrunindu-se escadroanele astfel: Escadronul Roman și Suceava la Roman; Escadronul Bacău și Neamț la Bacău, de unde au plecat cu trenul spre București, în ziua de 11 aprilie, în două eșaloane.

RADU MICLESCU

ORDINEA DE BATAE A REGIMENTULUI

- Locotenent Colonel Pereț Alexandru, Comandantul Regimentului,
- Maiorul Tăutu, ajutor,
- Administrator cl. III-a, Machedon – Contabil.

ESCADRONUL ROMAN.

- Căpitan Persiceanu, comandant,
- Sublocotenent Bulgaru Ioan.

ESCADRONUL BACĂU.

- Căpitan Septelici Alexandru, comandant
- Sublocotenent Stârcea.

ESCADRONUL NEAMȚ.

- Căpitan Căpescu, comandant,
- Sublocotenent Cucu,
- Sublocotenent Băicoianu.

ESCADRONUL SUCEAVA.

- Căpitan Tănăsescu, comandant,
- Sublocotenent Cătănescu.

Efectivul total al regimentului, afară de ofițeri, era de 245 cai și 325 oameni.

La 12 aprilie ambele eșaloane și Statul Major al regimentului, împreună cu escadroanele Roman și Suceava au cantonat în satul Colentina, iar celelalte două escadroane în satul Băneasa.

În aceste cantonamente au rămas până la 12 aprilie, când au plecat spre satul Negoești.

PAZA ȚĂRMULUI DUNĂRII

Turcii, auzind de convenția României cu Rusia, caută să se răzbune și dădu frâu liber tuturor prădătorilor însoțiți de bazbuzuci¹, ca să trecă Dunărea înăuntru țării. Până la 60 km. departe de țărmul Dunării, aceștia prădară, uciseră oameni și cirezi întregi de vite furate le trecură Dunărea în luntrile lor.

Starea aceasta de tâlhărie neputând fi privită cu indiferență de noi, se dădu ordin cavaleriei să coboare la Dunăre, să-i apere țărmurile, până la venirea celorlalte trupe.

Regimentul 8 Călărași se găsea la Negoești.

Locot. Colonel Pereț, primește ordinul să-și constituie un detașament format din: Escadroanele Roman și Bacău.

¹ Armata neregulată.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

- O companie din Batalionul 2 Vânători, și
- O baterie din Regimentul 3 Artilerie.

Detașamentul primește apoi ordin să meargă la Oltenița, unde să pună capăt jafurilor și omorurilor ce făceau turcii.

După cele dintâi zile ale intrării în acțiune a detașamentului, bandele de ucigași și fracțiunile de bazbuzuci, fură trecute prin sabia călărașilor noștri dând, prin aceasta, dovadă că România nu-i o țară pe care sălbătecia turcească poate s-o calce în picioare.

Satele își reluară activitatea lor normală în liniște de acum fiind sigure că viața și avutul lor sunt străjuite cu strășnicie de sabia energicului călăraș.

PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI

Atacurile fără motiv din partea turcilor, asupra satelor și orașelor de pe malul Dunării, au fost considerate ca o declarație de războiu din partea turcilor și România a trebuit să ia măsuri de apărare.

Prin aceste fapte, legăturile cu Turcia nu mai puteau rămâne aceleași și cu ocazia zilei de 10 Mai ziua suirii pe tron a Domnitorului Carol – România a declarat ruperea legăturilor cu Turcia, declarându-se independentă, iar Domnitorul – domn neatârnat.

INCURSIUNILE PESTE DUNĂRE

Populația românească din satele dela Sud de Dunăre, suporta acum toate jafurile, distrugerile și omorurile Cerchezilor și Bazbuzucilor. Din această cauză, o mare parte din locuitorii români își părăsiră satele lor, și veniră în fața Corăbiei, la adăpostul unei baterii rusești de asediu cari se află în poziție acolo.

La 9 iulie 1877, Căpitanul Șeptilici s'a oferit a trece Dunărea, spre a face o recunoaștere, însoțit de cinci călăreți destoinici, treizeci soldați din Batalionul 2 Vânători și doisprezece marinari ruși.

Acest mic detașament, a trecut Dunărea și a mers pe jos în satul Bașli. Aci găsi o redută pe deal, a stricato, a ars niște produse turcești și găsind un șlep pe apa Ischerului s'a îmbarcat și s'a înapoiat la Corabia a doua zi.

La 11 iulie, în urma intervențiilor și cererilor de ajutor ale românilor de peste Dunăre, asupriți de turci, se dă voe locotenentului Stârcea Gheorghe, care s'a oferit să treacă Dunărea pentru a le veni în ajutor.

El face apel la cei cari vor să-l însoțească și alege din ei șase gradați și soldați la cari se mai adaugă și patru marinari ruși.

Înarmându-se cu puști, trec toți, seara peste Dunăre cu o barcă.

RADU MICLESCU

Colonelul Rasnovanu I
(1879-1880)

Dela mal, merg pe jos până la satul Ghirghi, unde au pregătit o cursă, în părțile pe unde locuitorii au arătat că vin cerchezii.

A două zi, cerchezii, în număr de treizeci până la patruzeci, au venit. Când s'au apropiat bine de locul unde stăteau ascunși, Locotenentul Stârcea, ordonă foc. Cerchezii, surprinși, fug înapoi, urmăriți de focul călărașilor. Șase din ei însă, au rămas morți pe loc, iar ceilalți s'au împrăștiat, fugind încotro vedeau cu ochi.

Locotenentul Stârcea, a luat calul și arma unuia din ei și înapoindu-se, a adus act scris dela locuitori din Ghirghi, prin care confirmă cele arătate mai sus.

TRECEREA DUNĂRII (16-17 iulie 1877)

În urma pierderilor suferite de ruși în lupta ce dăduseră la Plevna, în ziua de 8 iulie, moralul armatei rusești a început să se sdruncine simțitor și încrederea în victorie să se spulbere.

Marele Duce Nicolae, șeful suprem al armatei ruse, intervine, și i se dă o brigadă de infanterie din Divizia 4-a și o brigadă de călărași, comandată de Colonelul Rosnoveanu compusă din regimentele: 3 și 8 călărași, cari să treacă Dunărea și să ocupe cetatea Nicopole, iar armata rusă de aci să meargă la atacul Plevnei.

Trupele s'au adunat acolo la 12 iulie, dar n'au putut trece imediat, din cauza lipsei mijloacelor de transport, așa că, abia în ziua de 16, au început trecerea cu brigada de infanterie și Escadronul Căpitan Șeptilici (Roman).

După debarcare escadronul a fost trimis în avanposturi.

La 17 iulie, a două zi, acest escadron a primit ordin să meargă spre Plevna, pentru a afla unde se găsește divizia de cavalerie rusă, comandată de Generalul Lascarow. Escadronul a găsit divizia dincolo de Coitofeica și a adus știrea generalului Stalipin, comandantul cetaței Nicopole.

Tot la 17 iulie, au trecut Dunărea, în Bulgaria și celelalte escadroane: Roman, Neamț și Suceava.

Imediat ce au trecut, Escadronul Roman a fost trimis de

Istoricul Regimentului 8 Călărași

generalul Stalipin în avanposturi, deasupra Nicopolului iar celelalte escadroane au bivuat pe malul Dunărei, spre Nicopole.

Comandantul Regimentului primește ordin, chiar în seara zilei de 17 iulie, dela comandantul brigadei, să se pună cu regimentul la dispoziția colonelului rus Senițchi, pentru ca, împreună cu cazacii, să facă recunoașteri și serviciul de siguranță spre Plevna.

În dimineața de 18, regimentul și-a întrunit toate patru escadroanele.

După cererea colonelului Senițchi, Escadronul Roman s'a trimis pe apa Osman, pentru a apăra podul dela satul Misălnei, și totodată a supraveghea, prin patrule și valea Vidinului.

Restul Regimentului a rămas, în bivuac, deasupra Nicopolului.

La 20 iulie, regimentul primește ordin să pornească cu cele trei escadroane la Misălnei, unde locot. Colonel Pereț va lua comanda tuturor trupelor aflate acolo, cu care va face recunoașteri forțate spre Plevna.

Regimentul se pune în marș la 21 iulie și ajunge la Misălnei, unde găsește: Escadronul Roman, un batalion din Regimentul 5 Infanterie și 250 ruși rămași din Regimentul "Costrom" în urma bătăliei dela Plevna, sub comanda unui maior, singurul ofițer rămas în viață după bătălie, din acel regiment.

Până la 24 iulie regimentul a avut misiunea să se lege prin posture fixe cu Corpul IX Armată rusesc, care staționa la Plevna și Trestenic; să facă recunoașteri forțate și să patruleze spre Brestelnița, Cupriva și Roben.

Escadronul Suceava a fost trimis la Gulești, unde a schimbat escadronul de cazaci.

La 23 iulie, a fost schimbat de cazaci și s'a înapoiat la Misălnei.

În urma pierderii și celei de a două bătălii dela Plevna, o panică grozavă a cuprins întreaga armată rusă.

Generalul Krudner cere Diviziei a 4-a Română să treacă Dunărea, să susțină armata sa bătută și respinsă la Plevna. Generalul Manu, Comandantul Diviziei a 4-a refuză, fiindcă nu aveau nici-un ordin dela superiorii săi.

Situația fiind critică și așteptând dintr'un moment într'altul ca Osman Pașa să ia ofensiva, Marele Duce Nicolae șeful suprem al armatei ruse, trimite următoarea telegramă:

" Alteței Salei Domnitorului Carol

La Poiana.

Vino în ajutorul nostru: treci Dunărea pe unde vei voi cum vei voi, sub ce condițiuni vei voi, dar vino grabnic în ajutorul nostru, turcii ne prăpădesc; cauza creștinătății este pierdută.

NICOLAE"

RADU MICLESCU

Domnitorul primind această telegramă foarte îngrijorătoare și pentru noi, dă ordin, la 20 iulie, Diviziei a 4-a să treacă Dunărea la Nicopole și să înainteze spre Plevna.

Acest ordin de înaintare spre Plevna, fu executat îndată căci după cum se vede din operațiunile regimentului, chiar la 21 iulie s'a pus în mișcare cu celelalte trupe. Până la 24 iulie, întreaga Divizie a 4-a trecu Dunărea, afară de o baterie și o coloană de munițiuni cari au trecut mai târziu.

S'au mai hotărât să treacă Dunărea Divizia a 2-a și a 3-a formând un corp de armată, iar Divizia a 1-a a rămas în Oltenia Corp de Observație.

LUPTELE DIN JURUL PLEVNEI

La 25 iulie 1877, regimentul cu escadroanele Roman și Bacău erau în bivouac la Breslenița, iar escadronul Suceava la Cecova.

De acolo, escadroanele au trimis recunoașteri în direcțiunea Plevnei, iar peste câteva zile au trecut în avanposturi, înlocuind pe ruși, în regiunea: Riben-Calișovăț și Creta, unde au stat până la 14 august.

Ca fapt de notat, în acest timp, este o ieșire a Cerchezilor asupra Escadronului Bacău. Căpitanul Șeptilici, comandantul acestui escadron, a atacat pe Cerchezi respingându-i și urmărindu-i până dincolo de Gociamița sub fortul Opanezului, pe care l-a descoperit cu această ocazie.

În noaptea de 13 spre 14 august, Cerchezii au atacat vedetele noastre, între Riben și Calișovăț. Mai mulți Cerchezi s'au apropiat de escadronul Bacău, deschizând foc asupra lui.

Ambii călăreți din vedetă au răspuns cu foc, retrăgându-se, deoarece aveau în față un inamic numeros.

Garda mare, înaintând la auzul focurilor, a întâlnit pe un soldat din vedetă, care a condus-o spre locul de unde veneau Cerchezii.

Aci au găsit, mort la postul său, pe al doilea călăreț din vedetă, soldatul Lupu Andrei, străpuns de un glonț prin inimă, la câțiva pași, dela locul unde fusese așezat ca vedetă.

SOLDATUL LUPU ANDREI, din Regimentul 8 Călărași, este primul ostaș român care moare pe câmpiile Bulgariei, fiind astfel primul erou din războiul Independenței.

În ziua de 17 august, un escadron de Cerchezi, atacând avanposturile în zona ocupată de Escadronul Roman, în fața Cataminiței, căpitanul Persiceanu îi respinge din cimitirul satului, unde se baricadaseră, după o luptă care a durat jumătate de oră.

În noaptea de 19 spre 20 august, Cerchezii atacă avanposturile Escadroanelor Suceava, Călărețul Iftime Vasile, care era vedetă în punctul pe unde venea inamicul, a deschis foc, ținându-i pe loc până a

Istoricul Regimentului 8 Călărași

sosit garda mare care i-a pus pe fugă.

Spre a pune capăt atacurilor de noapte ale Cerchezilor și pentru a-i intimida, Escadronul Suceava a făcut o "recunoaștere agresivă" asupra vedetelor turcești, pe care le-a respins până în valea de sub postul Bacova.

La 21 august, escadroanele Roman, Bacău și Neamț au părăsit pozițiile lor, care au fost ocupate de Divizia a 3-a. Întreg Regimentul 8 Călărași, a ocupat poziția, în aceeași zi, pe platoul de lângă Verbița, având avanposturile de-a lungul crestei dealului din fața întăriturilor Plevnei.

În stânga Verbiței era cavaleria rusă. În momentul când a sosit regimentul, tocmai se terminase o mică luptă între o recunoaștere, compusă din ofițeri și călăreți turci și avanposturile Escadronului Suceava.

Recunoașterea a fost respinsă; escadronul a avut numai un cal mort.

În aceeași seară, comandantul regimentului a fost chemat la Cojlovcea de generalul Lascarow, Comandantul unei Divizii de Cavalerie, sub ale cărei ordine era pusă Brigada Rosnovanu², dela care a primit ordin ca să vină a două zi la Cojlovcea cu tot regimentul, spre a se întruni cu divizia rusească.

În zilele următoare, după ce Domnitorul Carol a fost numit Șef Suprem al forțelor Romano-Ruse dela Plevna, Regimentul 8 Călărași a primit misiunea de a face legătura între armata română și rusă din jurul Plevnei.

După ce s'au început luptele pregătitoare bătăliei a 3-a de la Plevna, Regimentul 8 Călărași a luat parte la următoarele operațiuni: în ziua de 27 august, împreună cu Regimentul 7 Călărași, a pornit în direcțiunea redutei Marelui Duce.

Regimentul 8 Călărași, s'a îndreptat spre creasta dealului din dreapta fortului Grivița Nr. 2 și pe când era gata a continua marșul pe o colină din fața redutei, a sosit maiorul Lahovary, dela Marele Stat Major, care a oprit înaintarea. Abia s'a întors și o ploaie de gloanțe și șrapnele trase cu o mare precizie, au căzut pe locul ce-l ocupase brigada.

Brigada a trecut apoi la trap pe colina din direcția Verbiței.

Ajungând pe înălțimile din fața Calișovățului, regimentul a primit ordin să pună avanposturi, spre dreapta până la Coceaminița, pe Vid, iar pe stânga să se lege cu avanposturile Regimentului 7 Călărași, cari erau în fața Calișovățului. Regimentul a rămas pe această poziție până la 14 septembrie.

La 7 octombrie, Regimentul 8 Călărași face brigadă cu Regimentul 2 Călărași, sub comanda Colonelului Cernavodeanu.

---

² Compusă din Regimentele 7 și 8 Călărași

MOARTEA SOLDATULUI LUPU ANDREI.

Era în noaptea de 13 spre 14 august...

Escadronul Bacău, înlocuise de curând, în avanposturi, o unitate rusească.

Din loc în loc, pe direcțiunile ce duceau spre inamic, escadronul își pusese câte un post de vedetă dublă, care să dea alarma dacă vor veni turcii.

Nu trecuse mai mult de două ore de când soldatul Lupu Andrei, împreună cu un alt camarad, fuseseră așezați de comandantul secției, la postul de încredere.

Un grup de Cerchezi se apropie, adăpostit de întuneric, printr'o vâlcea, spre postul soldatului Lupu.

Câteva focuri din rândurile lor, îi convinse repede cu cine au deaface.

Cei doi călăreți, fără să-și piardă cumpătul, deschid și ei focul, dar, după câteva lovituri, văzând că blestemații de dușmani se apropie mereu unul din ei se furișă înapoi, ca să anunțe escadronul.

Căpitanul Septilici, care auzise focurile, venea în grabă cu escadronul său în sprijinul vedetelor. La vre-o sută de metri de locul postului, îi răsări în cale călărețul plecat să-l anunțe.

Văzându-l singur, căpitanul întrebă:

- "Unde este celălalt"?

- "Lupu, cred că s'a retras... poate-l mai în urmă. Dușmanii sunt numeroși. Nu s'au oprit o clipă la focul nostru".

- "Nu cred să fi plecat Lupu așa repede dela post", își zise căpitanul că pentru sine, înaintând mereu.

Prin întunericul rărit de un colț de lună, care era la orizont, apăruse silueta neagră a dușmanului.

Nu erau mai mulți ca un ploton.

O comandă scurtă și o salvă de focuri răsună în noapte, culcând la pământ mai mult de jumătate din ei.

În câteva clipe nu s'au mai văzut decât cadavre, căci câțiva, pe cari norocul i-a ferit de focul călăreților, au rupt-o de fugă cât îi țineau picioarele, aruncând tot ce aveau cu ei, ca să fie mai sprinteni.

Tocmai vroia să-și adune bravii călăreți când ochii căpitanului se opriră asupra unui călăraș, care zăcea la doi pași de el.

- "E mort? "

- "Nu mai respiră", zise sergentul ce se găsea lângă căpitan.

Lacrimile comandantului alunecară ușor și căzură peste corpul ne însuflețit al celui mai conștiincios ostaș din escadron. - Soldatul Lupu Andrei.

Cu mainele încleștate pe armă și cu fața spre inamic, căzuse pe locul unde fusese așezat decuseara, în postul de vedetă: - MORT LA DATORIE.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Este prima durere a escadronului, prima pierdere a Regimentului 8 Călărași.

Exemplul eroului soldat Lupu Andrei, primul ostaș român mort pe câmpiile Bulgariei, în rasboiul pentru Independența României, deschide larg poarta eroismului netăgăduit, pe care vor intra, în rasboalele viitoare, ostașii Regimentului 8 Călărași.

ATACUL VIDINULUI

La 18 octombrie, Colonelul Slăniceanu, raportează că satul Vidin este ocupat de turci, cari dețin o mică redută întărită. S'a luat hotărârea a-l scoate de acolo.

Pentru aceasta, Maiorul Enea, a primit misiunea să dea atacul în fruntea unui detașament compus din: o companie din Regimentul 6 Dorobanți, o secție artilerie, Escadronul Căpitan Șeptilici (având comandanți de plotoane pe locotenentii Catanescu, Stârcea și sublocotenentul Pester) și două escadroane din Regimentul 2 Călărași.

Detașamentul a început atacul la ora 11, artileria trăgând dela un Km. Al doilea obuz a făcut să sară în aer Depozitul de Munițiuni din redută, iar turcii, îngroziți, au luat-o la fugă peste parapet, în dezordine, urmăriți de escadronul Căpitanului Septilici.

Turcii se retrăgeau trăgând focuri, iar parte din ei s'au baricadat într'un pichet, de zid, unde se apărau cu disperare.

Căpitanul Septilici, descălecă escadronul și înconjură pichetul. Turcii cari nu s'au predat, au fost uciși cu focuri.

Din această luptă Locotenentul Catanescu, s'a ales cu brațul drept sfărâmat de un glonte (iar mai târziu, a murit în spital) și soldatul Pricope Vasile împușcat în piciorul drept. – Satul Vidin și Reduta au fost ocupate.

CLIFE TRĂITE ÎN LUPTA DELA SMÂRDAN³

Încă dela 9 ianuarie, trupele noastre ocupă pozițiile de împresurare ale Vidinului.

Era în ziua de 12 ianuarie 1878. Deși în mijlocul ernei, gerul nu încolțise puternic pe bravii luptători, cari erau gata, în orice moment, să-și jertfească viața pe altarul Patriei, pentru independența ei. Era ora 4 dimineața și ceața din timpul nopții nu se ridicase, încă, din contră, se mai îndesise, încât nu vedeai la doi pași.

Regimentul 3 Olt, care se găsea pe dealul dela Dencovita, primește ordin să atace reduta din fața Smardanului, având în susținere brigada de Roșiori, care se găsea spre satul Florentin. Dar caii Roșiorilor erau atât de slăbiți, încât mâncau ovăzul culcați. Auzind că

³ Povestită de Cap. Vet. Chișescu fost comand. al Comp. 1/ R. 3 Olt

RADU MICLESCU

Roșorii n'ar putea da șarjă decât cu caii de dârlogi, Comandantul Div. A 4-a ordonă Regimentului 8 Călărași, cari era în stânga Regimentului 3 Olt, la Halvagi, să susțină atacul batalionului I din Regimentul 3 Olt.

Pornise Batalionul I-iu, când dinspre stânga se aud ropote, gălăgie și îndemnuri: "Acum este rându nostru să câștigăm gloria și s-a-l alungăm pe turc. Voi mai așteptați".

Erau strigătele flăcăilor din Regimentul 4 de linie cari porneau la atac.

Însoțiți de chiote și de un "ura" prelung, esit din pepturile lor de bravi Români, pedestrașii Regimentului 4 de linie, s'au repezit ca un potop napraznic peste turcii din redută, cari, zăpăciți de zgomot, orbiți de ceață și îngroziți de baionetă românului înverșunat, au părăsit meterezele redutei; Parte din ei, cari au mai putut, s'au retras spre sat: cari nu... au rămas să moară străpunși de baionetă neiertătoare a vitejilor pedestrași.

Batalionul I din Regimentul 3 Olt, se găsea la dreapta Regimentului 4, între Smârdan și Tatargic.

Când au ajuns la înălțimea redutei, abia curățate de turci, s'au oprit în așteptarea ridicării pânzei de ceață.

Era liniște.

Compania mea la câțiva pași înainte.

Stăm de vorbă cu Sublocotenentul Mustață din Escadronul I Suceava.

Căpitanul Negel, Comandantul Escadronului, ne lasă pe noi cei tineri să flecărăm, iar el stă pe gânduri, căci apasă pe umerii săi povara răspunderii atâtor vieți.

Călăreții, descalecați, stau și ei; unii glumind, alții spunându-și păsurile sau oftând de dorul care începuse a-i cuprinde pentru cei lăsați acasă.

Unii, cu urechia la pândă, căutau să sfredelească ceața să pătrundă misterele ce le ascundea... și poate la câteva zeci de metri.

Deodată, mă opresc din vorbă, și-mi ațintesc urechea spre Tatargic.

Aud ceva; zgomote nedeslușite. Uitasem să spun că peste noroiul vechiu de asta toamnă și udat mereu, căzuse zăpadă ce îmbrăcase pământul ca un giulgiu alb.

Zgomotul vag se lămurește: zgomot de picioare multe, de cai.

"Sunt turcii" am spus... și când m'am uitat bine, tot escadronul era călare fără comandă, ca electricizat.

Două coloane de cavalerie, circa un escadron fiecare, dinspre Tatargic, ne prinse⁴ în clește. Un ploton din companie făcu față bazbuzucilor spre dreapta, altul atacă coloana dela stânga. Situația era disperată. Eram aproape înconjurați de forțe mult mai superioare.

În aceste momente de grea cumpănă, am putu să-mi dau seama de sufletul și elanul călărețului, când, disprețuitor de moarte și

⁴ Compania mea și escadronul Suceava (n. a.)

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Înainte ca eu să fi terminat de dat instrucțiuni plotonului din dreapta, s'au aruncat asupra cerchezilor cu sabia în mână și fără a se intimida de numărul acestora au început a lovi cu sete, împrăștiind moartea în rândurile lor.

La un moment dat, se găseau amestecați infanteriștii cu călăreții, înfrățiți pentru jertfă, pentru cauza sfântă: "apărarea Patriei". După douăzeci de minute, peste patruzeci din cei patru sute de turci zăceau pe jos, iar cei cari au scăpat cu viață, îmbrățișând gâtul calului, său târându-se prin mocirlă sură, fugeau cât îi țineau picioarele spre Tatargic sau încotro vedeau cu ochii. Au căzut și din escadron șase oameni morți eroic: Sergentul Podaru Gh., soldatul Dăscălescu Dumitru, Cristina Grigore, Dumitrache Ion, Cosmuleasa Vasile și Iliescu Ioan.

Plotonul 4 a avut cinci cai morți; mulți ușor răniți sau contuzionați și mai mulți soldați răniți.

Sublocotenentul Mustață Alexandru, a avut calul ucis sub dânsul.

ACTIVITATEA REGIMENTULUI PÂNĂ LA ÎNCHEIEREA PĂCII

La 11 ianuarie, Escadronul Bacău, recunoscând satele Capitanovița și Ghermisea, le-a găsit părăsite de inamic. Astfel, toate pozițiile din jurul Vidinului erau ocupate de trupele noastre, afară de Novoselce, cari nici nu s'a încercat a se ocupa, căci, fiind aproape de Vidin, trupele ar fi fost expuse la pierderi cauzate de turcii din Vidin. În urmă escadroanele Suceava și Român, au trecut în satele: Garcea și Belekada, de unde se rânduiau la serviciul de patrulare înaintea satului Rupcea.

În această situație au rămas până la 23 ianuarie, când a sosit știrea încheierii armistițiului la Adrianopole.

La 7 februarie, regimentul a pornit din Garcea la Papcea, unde s'au întrunit toate escadroanele, apoi a fost trecut în revistă de colonelul Leca, comandantul Diviziei 1-a. Cu această ocazie, a mulțumit ofițerilor și trupeii pentru serviciile aduse și pentru curajul și devotamentul ce au arătat în tot timpul și în toate împrejurările, după care, a dat ordin ca regimentul să plece în Țară. Plecarea s'a hotărât chiar pentru acea zi.

În ziua de 9 februarie, toată ziua și o parte din noapte regimentul a trecut Dunărea la Ciuperceni, iar de aci a pornit călare la Roman.

În acest timp, armata rusă, în loc să părăsească țara noastră, a început să târăgănească plecarea, să se dedea la jafuri și chiar să amenințe cu armele. Din această cauză regimentul a fost oprit în drumul său, spre a se împotrivi cetelor rusești. S'au trimis escadroane în diferite localități: Pitești – Costești – Târgoviște, spre a ține piept miscării trupelor rusești până la încheierea păcii.

RADU MICLESCU

Regimentul a rămas în localitățile Cartojani și Gratia până la 27 iulie, când, în urma congresului de la Berlin s'a hotărât demobilizarea armatei și s'a dat ordin trupelor să se întoarcă către garnizoanele de reședință respective.

Pentru devotamentul și actele de bravură, săvârșite în cursul acestei campanii, s'au decernat ostașilor din regiment, următoarele medalii:

La 26 aprilie 1877, s'au acordat Medalia "Virtutea Militară" de aur, Locotenentului Colonel Pereț și aceeași medalie, de argint, sergenților Repil Anton, Porumbaru Ion și brigadierului Gălățeanu Ion.

Prin Înaltul Decret Nr. 443 din 28 februarie 1878 s'a acordat Medalia "Virtutea Militară" la șase grade inferioare din regiment.

În cursul lunii aprilie, s'a publicat Înaltul Decret Nr. 593, prin care s'a acordat "VIRTUTEA MILITARĂ":

- Maior Tăutu
- Căpitan Persiceanu
- Căpitan Căplescu
- Locotenent Papadopol
- Sublocotenent Bulgaru, precum și la treizeci de grade inferioare, dintre care zece subofițeri.

EROII MORȚI ÎN RASBOIUL DELA 1877-1878

1. – Maior Ene Constantin	6. – Soldat Dumitrache Ion
2. – Locotenent Cătănescu	7. – " Cosmuleasa Vasile
3. – Sergent Podaru Ghe.	8. – " Iliescu Ion, și
4. – Soldatul Lupu Andrei	9. – " Cristina Grigore
5. – " Dăscălescu Dtru.	

Lt.Col. Manu Ion, Comand.
Reg. 8 Călărași, 1890-1893

Lt.Col. Baldovici Ion, Comand.
Reg. 8 Călărași, 1893-1895

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Lt.Col. Derescu Neculai
1895-1897

Lt.Col. Popescu Grigore
1897-1903

Colonelul Mustața Alexandru
1903-1906

Colonelul Sainoglu Lascăr
1906

Lt.Col. Botea Nicolae
1906-1908

REÎNFIINȚAREA REGIMENTULUI 8 CĂLĂRAȘI ÎN ANUL 1915

La 13 noiembrie 1915, regimentul nou înființat este vizitat de Generalul I. Popovici, care, cu această ocaziune scrie în cartea de aur a regimentului:

" Am avut onoarea de a fi invitat de comandantul regimentului, Colonel Constantinidi, la dejunul corpului ofițeresc.

M'am simțit fericit să iau parte la această masă comună, în sânul camarazilor, cari altădată au fost în regimentul pe care l-am avut sub comandă".

La 6 iunie 1916, două luni înainte de intrarea României în rasboiu, regimentul este vizitat de Generalul Praporgescu care, avea să devină, peste puțin timp eroul armatei românești.

Colonelul Constantinidi
Alexandru
1915-1917

În cartea de aur a regimentului stau scrise de mână sa următoarele: "La 1 aprilie 1915 s'a înființat Regimentul 8 Călărași.

Cu el s'a creiat și Brigada 4 Călărași la Roman.

Greutățile peste cari a trebuit să sară ofițerii acestui regiment, la înființarea sa, și-au sădit în inimă pentru vecie, admirația, stimă și iubirea tuturor.

Grație selectiunii fericite a corpului ofițeresc, dela colonel la sublocotenent și a numirii în capul regimentului a Colonelului Alexandru Constantinidi, șef foarte priceput, cult și cu multă experiență, regimentul, abia născut în scurt timp se măsură în pregătirea de rasboiu cu orice alt regiment de cavalerie din țară.

Înființarea regimentului, având loc în momente de grea cumpănă pentru țară, trebuie și chiar se impune din partea ofițerilor Regimentului 8 Călărași, voință, hotatare, și multă putere de muncă și cu drag îmi reamintesc cum fiecare dintre ei stă de dimineață până noaptea târziu în mijlocul trupei, sacrificând totul pentru isbânda operei lor.

Și au reușit, căci după trei luni de la înființare, regimentul căpătase formă și luciul regimentelor bătrâne de cavalerie, așa că mă simțeam mândru și falnic de a mă găsi în capul unui Comandament din care făcea parte și frumosul Regiment 8 Călărași de lăncieri".

Istoricul Regimentului 8 Călărași
RĂSBOIUL PENTRU ÎNTREGIREA NEAMULUI
1916 – 1920

Ordonându-se mobilizarea întregii armate, în noaptea de 14 spre 15 august 1916, Regimentul 8 Călărași, a mobilizat în cinci zile, iar în ziua de 20 a părăsit garnizoana de reședință având următoarele efective:

Statul Major al Regimentului

- Comandant – Colonel Constantinidi Alexandru
- Ajutorul Comandantului – Lt. Col. Cihoschi Alex.
- Medicul Regimentului – Sublt. Rez. Dr. Sturza Emil
- Medic Veterinar – Locot. Dr. Manoliu Dumitru
- Contabil – Căpitan Pandele Alexandru
- Ofițer cu Aprovizionarea – Sublt. Botez Constantin

– Escadronul I. –

- Comandant – Căpitan Pleniceanu Ion
Locot. Atanasiu Constantin
Sublt. Bănică Zamfir
Sublt. Blanc David
Sublt. Rez. Atanasiu Nicolae

– Escadronul II. –

- Comandant – Căpitan Chiciu Gheorghe
Locotenent rez. Paret Pavel
Sublocot. Rez. Serdici Vasile
Sublocot. Romano Gheorghe
Sublocot. Manu Constantin

– Escadronul III. –

- Comandant – Căpitan Carp Ioan
Locotenent Codreanu Ion
Sublt. Rez. Witting Ernest

– Escadronul IV. –

- Comandant – Căpitan Lupu Constantin
Sublocot. Comăniță Constantin
Sublocot. Rez. Atanasof Ioan

RADU MICLESCU

Sublocot. Rez. Krupenski Alexandru

Sublocot. Rez. Manoila Vasile

Căpitanul Ranete Ștefan, la cartierul Brigadei a 4 –a Călărași.

Efective: 25 ofițeri, 566 trupă, și 588 cai.

În dimineața zilei de 20 august, regimentul s'a pus în marș din Roman spre Pângărați – Stejarul, unde a ajuns a două zi și s'a constituit în Brigada 4 –a Călărași cu Regimentul 7 Călărași.

Brigada 4 –a Călărași, a trecut apoi sub ordinele Diviziei a 14 –a din Armata de Nord.

Timp de 15 zile, regimentul rămâne în aceeași situație pe loc, iar la 4 septembrie execută un marș pe jos, până la Piatra Neamț unde se îmbarcă în trei trenuri cu destinația Ghimeș.

Aci debarcă în ziua de 6 septembrie.

Dela Ghimeș, regimentul continuă marșul pe jos pre Olahfalu, unde ajunge la 7 septembrie și intră sub ordinele Diviziei a 7 –a.

În timpul marșului, regimentul primește ordin și lasă un escadron la dispoziția Comandantului etapelor dela Csik-Szereda.

ACȚIUNEA REGIMENTULUI ÎN TRANSILVANIA

În 8 septembrie, regimentul primește ordin dela Divizia a 7 –a să trimită un escadron la Fényed, la dispoziția Regimentului 4 Vânători.

Este destinat și pleacă imediat escadronul 4.

În ziua de 9 septembrie, se trimite o recunoaștere de ofițeri, tare de douăzeci călăreți, sub conducerea sublocotenentului Bănica Zamfir, spre a lua cunoștință de situația Diviziei a 8-a și a cerceta ce forțe inamice sunt în regiunea Kaiud spre Mortanas.

A două zi, regimentul execută un marș la Marefalva, iar de aci la Bülki.

În seara zilei de 12 septembrie, comandantul regimentului, având la dispoziție două baterii din Regimentul 4 Artilerie, un battalion din Regimentul 14 Infanterie și escadronul 4 formează un detașament, sub conducerea Maiorului Hentescu, din Regimentul 4 Artilerie, căruia I se dă misiunea să respingă forțele inamice din regiunea Est de Farkaslaka Szt – Hihaly.

Odată cu aceasta, se trimit două recunoașteri și anume:

- a. – Sublocotenentul Comăniță Constantin: cu 18 călăreți pe direcțiunea Farkaslaka – Banfalva și.
- b. – Locotenent Pareț Paul, spre Szekely – Keresztur, ambele cu misiunea de a recunoaște zona stăpânită de inamic.

La ora 7,30' a început marșul de apropiere al detașamentului.

Când avangarda a ajuns pe culmea dealului Sud – Vest de Szt – Selek, au început focurile inamice de infanterie, apoi de artilerie. Lupta a durat până la ora 18,10'.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Detașamentul Maior Hentescu, a respins trupele inamice din Szt – Selek, Farkaslaka și Malanfalfa, ocupând frontul dela cota 605 sud de Kecset – Kysfalud – Malanfalfa – 800 metri Sud de Malanfalfa.

Având în față forțe superioare (circa două companii, două tunuri și două plotoane de cavalerie), iar trupa fiind obosită, s'a dat ordin Maiorului Hentescu să rupă lupta și să se retragă la băile Szeke.

La 18 septembrie, regimentul în brigadă⁵, primește misiunea să distrugă calea ferată dela Nyasandrasfalva – pe Târnava Mică și să cadăpe linia de retragere a inamicului, pe direcțiunea: Solakma – Malfalva – Sztur.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, se iau următoarele măsuri:

- Se trimite o recunoaștere de ofițeri, tare de 12 călăreți, sub comanda sublocotenentului Serdici Vasile, pe direcțiunea: Eted – Solakma – Kilud, pentru a recunoaște ce forțe inamice se găsesc în regiunea ce străbate;
- Se formează un detașament, compus din două plotoane din escadronul 4, Secția de Mitraliere a Regimentului 7 Călărași și compania de Bicicliști⁶ sub comanda Maiorului Teodorescu Dumitru. Misiunea detașamentului era de a asigura debușarea brigadei la Makfalva spre Nyra – Szt – Imre.

Escadronul 4, ca avangardă a Brigadei.

Brigada pleacă la ora 7,30' și la ora 8,40' primește știrea de la sublocotenentul Serdici Vasile, că linia Kilud – Makfalva este ocupată de infanteria și artileria inamică ale cărei efective nu le-a putut afla.

În urma acestei știri, comandantul Brigadei trimite pe sublocotenentul Manu Constantin, să anunțe detașamentul Maior Teodorescu, să oprească pe loc unde a ajuns și să sondeze forțele inamice ce se găsesc la Makfalva și împrejurimi.

În acest timp, brigade a făcut o oprire de la ora 8 la 10 dimineața, când reia marșul spre Makfalva.

În timpul mersului, primește știrea, dela Maiorul Teodorescu, că detașamentul nu poate debușa la Makfalva, deoarece este bătut de infanteria și artileria inamică dela 1, ½ Km. Nord Vest Makfalva și a i-a rănit șase bicicliști.

Brigada trimite ordin detașamentului să se retragă, însă primește știrea că nu poate din cauză că șoseaua este bătută de artileria inamică. N'a trecut mult și a început să cadă proiectile și asupra brigadei, cu o precizie uimitoare. Inamicul era foarte bine informat, asupra locului ce-l ocupa brigada în fiecare moment.

În timpul unei opriri, s'a găsit pe marginea șoselei firul telephonic inamic, care încă funcționa și care a fost rupt imediat. Nu s'a putut prinde convorbirea trădătoare, dar a dat de bănuț că în satul Solokma,

⁵ Regimentul 8 Calarasi formeaza Brigada cu Regimentul 7 Calarasi

⁶ Compania de Biciclisti se daduse Brigadei la 16 septembrie

RADU MICLESCU

pe unde trecuse inamicul avea informatori, care îl puneau la curent cu toate mișcările brigadei.

Detașamentul Maior Teodorescu, se întoarse și comunică brigadei că trebuie să se retragă, deoarece, stând mai mult pe loc, risca să fie încadrat de focurile artileriei.

În momentul când Maiorul Teodorescu raportează acest lucru, un proiectil explodează în coada detașamentului.

Se dă ordin ca brigade să se retragă pe șoseaua Kusmod – Solakma. Tot timpul retragerii, proiectilele cădeau în coda coloanei până la întoarcerea în satul Solakma.

De aci se trimite Sublocotenentul Mândrescu cu zece călăreți spre Istva - Szt – Imre, pentru a recunoaște forțele inamice din această regiune.

SUB BOMBARDAMENTUL ARTILERIEI⁷

Regimentul se găsea la Cik – Sereda de vreo două ore.

Pe la ora 3,30' escadronul 4 primește ordin să se pună la dispoziția Regimentului 4 Vânători, care era în luptă cu inamicul spre Odorheiu.

Știrea străbătu ca un curent electric până la ultimul soldat, Berea Petru, înșurat, cu doi copii.

Acesta, tremurând și cu vocea sugrumată de lacrimi, veni la mine și-mi spuse să am grijă de el. Dintr'un buzunar ascuns al vestonului, scoase și-mi data o sută de lei – toți banii lui – împreună cu fotografia nevestei și a copiilor săi, rugându-mă să le trimit acasă la ai lui dacă va muri.

Soldatul Berea, era cel mai fricos din pluton, defect de cari camarazii săi făceau deseori haz.

După vreo jumătate de ora, escadronul se puse în marș.

Tot drumul era plin de camioane și căruțe sanitare, cari transportau răniți, munițiuni și hrană.

Cu cât înaintăm, se auzeau tunuri bubuind tot mai aproape, iar șoseaua, în unele locuri, era atât de răvășită de proiectile, încât trebuia să ocolim ca să nu stricăm picioarele cailor. Din satele apropiate de front, au pornit convoiuri întregi de bătrâni, femei și copii, ducând fiecare ce au mai de preț din gospodărie și cât pot târî cu ei, în legăturile cari le dau aspectul unei turme de cămile colorate. Este un tablou jalnic, convoiul de refugiați, subți de foame și cu puterile sleite de poverile ce duc cu ei. Mă scuturai ca de o vedenie rea și gândurile abătute o clipă reluară firul lor de mai înainte.

Seara, am ajuns la punctual de comandă al Regimentului 4 Vânători, în regiunea Odorheiului.

⁷ De la capitanul Capris V-le

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Apropierea de front, bubuirile asurzitoare ale tunurilor ne-au ținut treji toată noaptea.

A două zi în zori, Locotenentul Paret și Sublocotenentul Comanita, au fost trimiși în recunoaștere, iar restul escadronului străbăturăm orașul pustiu, fără nici o vietate și intrară într'o pădure la Est de oraș.

Acolo am descălecat și am ocupat o linie de șanțuri în prelungirea Regimentului 4 Vânători, unde trebuia să rezistăm până la venirea batalionului de Vânători.

La ora 6,30' totul era gata, în cea mai desăvârșită liniște, de teamă să nu atragem atenția inamicului, care era înapoia noastră la câteva sute de metri.

Pe la ora 7, primul proiectil inamic, urmat de alte trei patru, șuieră pe deasupra noastră, spărgându-se mai înapoi la vreo două sute de metri.

Emoția se citea pe fețele tuturor. În acel moment, îmi adusei aminte de cineva și căutându-l cu privirea, îl zării făcut ghem și tremurând ca varga într'un loc, unde era șanțul mai adâncit.

M'am strecurat până lângă el și scuturându-l am izbutit să ridic pe bietul Berea.

Am căutat să-l îmbărbătez, prin câteva cuvinte, arătându-l pe camarazii lui cari stăteau dârji, fiecare pe locul hotărât și cu ochii spre liniile dușmane.

Curgeau proiectilele ca grindina și, spre norocul nostrum toate cădeau cam pe aceeași linie, la vreo două sute de metri înapoi, pe liziera pădurii.

La ora 7,30' infanteria inamică porni la atac. Înaintau încet, cu multă prudență.

Nu aveam prea multe munițiuni și nici posibilitatea reîmprospătării.

Deaceia, am dat ordin să nu se tragă nici un foc decât la semnalul meu.

Am deschis focul când au ajuns la vreo două sute de metri de noi.

S'au oprit și o ploaie de gloanțe începură să suere pe deasupra noastră. Am deschis focul, iar artileria a scurtat tragerea și schijele au început a spulbera pământul în jurul nostru. Muniția noastră era pe sfârșite către ora 11, când apare al doilea val de trăgători inamici, cari înaintează mai cu curaj din vale spre noi.

Se aude și artileria noastră în spate, dar trimite focul asupra unei coloane inamice, cari intră în satul din fața noastră.

Pe deasupra noastră este un vâjâit și bubuit infernal al celor două artilerii, amică și inamică.

Trăgătorii inamici au început înaintarea prin salturi. Loviturile noastre merg în plin, și încep a da curaj luptătorilor noștrii.

RADU MICLESCU

Neliniștea începe din nou când, trăgătorii inamici, tot apropiindu-se, au început să arunce grenade, cari ajung la 40-50 de metri în fața noastră.

Au pus baionetă la armă și îi vedeam cum se pregăteau de asalt.

Noi, cu cartușele pe sfârșite, și... grozăvie... nu aveam nici baionete. Ce facem? Cu ce vom răspunde atacului lor? Cu patul carabinei? Să ne predăm, sau să fugim? Nici una nici alta. Românul nu-și pătează onoarea.

Vom rezista până la urmă, vom lupta cu ce vom avea, iar la asalt – cu patul carabinei; aceasta este hotărârea supremă, pe care o citesc în acest moment pe fețele tuturor.

Dar, pe când se urzea această hotărâre eroică în piepturile călărașilor, auzirăm, deodată împușcături în stânga noastră; era compania trimisă de batalionul de vânători să ne înlocuească. Eram salvați!

Inamicul, surprins de focurile companiei, începe să se retragă.

Fără nici un cartuș, am părăsire tranșeele după ce am fost înlocuiți, fericiți că ne-am îndeplinit misiunea.

După ce mi-am adunat plotonul în pădure, am făcut apelul: toți prezenți; nici unul rănit. Mare minune!

Am privit pe fiecare: toți erau aprinși la față și parcă mai oțeliți. Încrederea în ei era zugrăvită pe fața fiecăruia.

Soldatul, Berea Petru, nu se mai cunoștea printre camarazii lui: stă mândru ca și ei, și când i-am înapoiat banii și fotografia, a lăsat ochii în jos rușinat, par'că mi-ar fi spus: am fos un fricos.

Așa se oțlesc sufletele: sub focul inamic în momente grele.

Operațiunile Regimentului pe Valea Mureșului

La 19 septembrie, brigada se pune în marș pe direcția Siklod – Eted – Koramt.

În timpul marșului, se trimit două recunoașteri de ofițeri, dela satul Atiya, spre a descoperi forțele inamice.

Una, sub comanda sublocotenentului Comăniță, pe direcția Siklod – linia ferată Moros Wasarhely (Valea Mureșului).

A două, sub comanda sublocotenentului Manasie Vasile, pe direcțiunea: Siklod – Eted – Măros – Wasarhely.

În zilele următoare s'au trimis, deasemenea, numeroase recunoașteri de ofițeri, având aceiași misiune: - descoperirea inamicului.

La 23 septembrie, recunoașterile raportează că nu pot trece mai înainte de calea ferată Szonata – Makfalva, din cauză că toată valea este împănată cu patrulile de cavalerie și infanterie inamică, iar malul drept al râului Târnava Mică, ocupat de infanterie și artilerie.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Tot în aceeași zi, regimentul este indivizionat în Divizia de Cavalerie, cu care va lucra de aci înainte. I se ordonă să ocupe poziția dela cota 572 (1,1/2 Km. Sud Vest Szt – Marta) până la cota 718 și să stea în defensive, având la dreapta Regimentul 7 Călărași, iar la stânga Brigada 5-a Roșiori.

Plotonierul Capris Vasile, trimis în patrulă, aduce știrea că două companii inamice și circa două plotoane cavalerie se îndreaptă spre Warosfalva.

În timpul nopții, plotonierul Capris, informează că cele două plotoane de cavalerie și companiile de infanterie au schimbat direcțiunea de marș, îndreptându-se pe drumul ce duce pe dealul dela Nord Vest satul Szt. Mântan, în care era regimentul în cantonament de alarmă.

La 24 septembrie, regimentul iese de sub ordinele diviziei și lucrează separat.

Începe retragerea armatei Române de Nord.

DOUĂ ZILE ÎN MIJLOCUL TRUPELOR INAMICE.⁸

După unsprezece zile de hartueli, mereu în contact cu inamicul, Regimentul 8 Călărași ocupă, în ziuă de 23 septembrie un sector defensiv, călare pe șoseaua ce leagă satele Homorod Szt Pal și Ivasfalva.

În față poziției noastre se aflau, înșirate pe o vale largă satele: Homorod, Szt Pal Homorod, Varosfalva, și Ivasfalva, iar pe stânga satelor un pârâu.

Pe dreapta satelor, pe un drum de care, se scurgea o coloană de căruțe, cari, cu o ora mai înainte, fuseseră atacate de niște patrulă inamice și acum grăbeau mersul, pentru a ajunge unitățile cari se retrăgeau spre Czik – Sereda.

Grupuri de soldați se retrag, sleiți de puteri, peste câmp, întrebând de unitățile lor. Era o retragere grăbită a trupelor noastre și cavaleria avea misiunea să opună o rezistență înverșunată inamicului, care începuse a ne ataca cu indrasneala.

Patrurile trimise de brigadă pentru a lua contactul cu grosul forțelor inamice, nu pot pătrunde prin pânza patrulelor cari erau tot mai dese.

În această situație, primesc ordin dela Comandantul Brigadei să recunosc forțele inamice din satele Szt Pal, Homorod, Varasfalva și Homorod Ivasfalva.

În mai puțin de zece minute, însoțit de șase călăreți, eram la lizieră de Sud a satului din față noastră.

Am ocolit satul în trap mărit și am ajuns într'un boschet de copaci.

⁸ Povestita de Căpitanul Capriș Vasile

RADU MICLESCU

Adăpostit de vedere, pot observa în liniște inamicul, care era cam la 4 Km. de noi.

Din satul Homorod – Ivasfalva, o patrulă de cavalerie înaintază la trap, spre satul Homorod Varosfalva.

Fiindcă în acest loc nu puteam observa bine, mă hotărâsc să mai fac un salt. În acest moment, văd pe șosea, cam la 6 Km. depărtare, o coloană inamică.

Fac saltul și mă adăpostesc în dosul unei șuri de pae de unde văd foarte bine coloana inamică, ce se îndreaptă spre mine în trap.

Drumul înapoi pe unde venisem, era închis.

Patrurile inamice sunt la 200 metri depărtare de mine. Într'o clipă mă hotărâsc să pornesc galop spre lizieră de Nord a satului Ivasfalva, spre coloana de infanterie.

Caii, presimțind și ei primejdia își încordară puterile și în mars-mars, trecu-l ca o nălucă pe lângă cele două companii, care se găseau în repaos la liziera satului.

Patrurile inamice ne urmăreau deaproape, dar, dela un timp, le-am lăsat mult în urmă.

Urcăm o pantă destul de repede, în galopul ostenit al căilor, urmăriți de o ploaie de gloanțe trasă de cele două companii, care își revenise din zăpăceala ce se produsese la trecerea noastră pe lângă ele.

Cu puterile cailor sleite, ne oprirăm în dosul unei creste, de unde puteam observa bine mișcările inamicului.

După vreo 15 minute, mă îndrept, cu patrula mea, spre poziția ocupată de regiment.

În drum, văd într'o mlaștină un cal ofițeresc cu șeua pe el.

Cercetând împrejurimile, dau și peste un ofițer rănit, în albia pârâului din apropiere. Îl ridic și-l aduc, împreună cu calul, la avanposturile noastre, apoi raportez brigadei situația forțelor inamice ce descoperisem

÷

Nu era suficient pentru acea zi, căci la ora 18 primesc ordin dela regiment, ca, împreună cu douăzeci călăreți, să instalez un post înaintat cam la 7 Km. de avanposturile noastre și de acolo să urmăresc mișcările inamicului.

Peste o ora eram cocoțat în vârful unei creste, de unde vedeam că în palmă, mai ales satul Ivasfalva.

Dar, pe la ora 7,30' nu se mai putu vedea nimic: se făcuse întuneric beznă.

Toată noaptea au scârțâit roatele carelor ce intrau în sat,... probabil subzistențele inamice.

Pe la ora 5, cele două companii se pun în marș spre avanposturile noastre. Trimisei atunci, imediat, un soldat să anunțe regimentul.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

O ceață deasă, venită pe neașteptate, pune capăt observației noastre, aruncându-ne în nesiguranță și enervare.

Era ora 8 și nici o informație despre inamic nu am mai putut căpăta.

Nesiguranța face să ni se întindă nervii ca niște coarde. Urechea luă locul ochiului, dar liniștea ce ne înconjoară, ne face bănuitori. Închipuirea începu să lucreze și încrederea în noi este amenințată, când la mai puțin de 150 metri în dreapta noastră, răsunară strident câteva focuri de armă.

Se aude vorbind limba lor neînțeleasă și la un moment dat vedem câțiva soldați inamici.

Nu am avut timpul să mai dau vreun ordin, căci soldații mei răspund cu o salvă de focuri, cari culcă pe inamic. O tăcere mai apăsătoare decât până acum câteva momente. - O veșnicie – după care se deslantă o ploaie de gloanțe, ce șuiera pe deasupra noastră. Răspundem și noi cu focuri, dar aproape nu contăm pe lângă dușmanii noștri, după zgomotul împușcăturilor.

Avem avantajul că stăm în adăposturi și loviturile noastre sunt mai sigure.

Pe la ora 10, ridicându-se ceața, putem vedea bine cu cine avem de-a face; sunt vreo 40-50: iar cartușele noastre sunt pe sfârșite. Ordon încetarea focului. Nema mai auzind împușcături, lanțul de trăgători inamici se ridică și înaintează spre noi.

Situația e grea. Să ne retragem... dar cum? Era moarte sigură. Să stăm pe loc... mai rău.

Au ajuns sub 100 metri când, la un semn, o ploaie de gloanțe de la noi, merg în plin și culcă o bună parte din ei pentru vecie.

Efectul surprinderii a fost neașteptat.

Cei cari n'au fost atinși au rupt-o la fugă înapoi: moment prielnic ca să ne repezim la cai și în gallop, să ne îndreptăm spre avanposturile noastre.

Ajunși aproape de linia de unde am lăsat escadronul seara... nimic, nici o mișcare.

În dreapta noastră, pe șosea, înaintează paralel cu noi o coloană de infanterie inamică, și mult mai înaintea ei, cam un escadron de cavalerie la trap.

În stânga noastră, cam la 3 Km; un ploton de cavalerie merge în aceeași direcție.

Câteva proiectile de artilerie se sparg, la un moment dat pe lângă noi.

O schijă retează urechea unui cal. Eram bine încadrați de inamic. Împingem caii la galop, spre un crâng cu o casă în margine.

Credeam că nu m'au văzut și mă credeam oarecum în siguranță. Am dat ordin de descălecare, pentru a odihni caii. Dar, abia pusei

RADU MICLESCU

picioarul pe pământ și uitându-mă înapoi, văzui cu spaimă plotonul de cavalerie cam la 1500 metri în urma noastră.

Încălecarăm și, în galop, străbăturăm crângul, apoi un lan de porumb în care surprinserăm o patrulă de cavalerie, pe care, cu câteva focuri de carabină, o puserăm pe fugă, mergeam la voia întâmplării.

Regimentul nostru se retrăsese de pe poziția de dimineață și nu știam ce drum apucase.

De șapte ore umblăm în neștire peste câmp, din adăpost în adăpost, fără a căpăta vre-un indiciu asupra locului sau direcției apucată de trupele noastre.

Pe la ora 7,30', ne apucă seară pe coama unui deal. Căzu o noapte neagră ca păcatul. Nefiind orientați și neputând vedea nici la doi pași, mă hotărâi să petrec noaptea aici, că eram sdrobiti de oboseală.

N'am închis un ochi toată noaptea și spre ziuă, pe la 3,1/2 am pornit, la întâmplare și am ajuns pe șoseaua Odorheiu – Czik Sereda.

Înaintasem cam cinci Km, pe șosea. Mergeam acum într'un fel de defileu, când, după o cotitură, zăresc cam la 50 metri, grupuri de soldați, cari se spălau la marginea șoselei. Înaintăm la pas cu sufletul ușurat că am scăpat de peripeții. Ajunși la vreo douăzeci de pași, îi aud vorbind ungurește. Nici gând de dat înapoi. Electrizați, tragem sabia afară și în mars-mars, aplecați pe gâtul cailor trecem pe lângă ei ca un vârtej.

Eram aproape la un kilometru, când, o ploaie de gloanțe ne șuera pe deasupra capului. Eram departe: norocul nu ne părăsise nici de data aceasta.

Mergeam acum pe un drum care ne scoase pe coama unui deal, de unde puteam vedea orașul Czik. Sereda.

Un grup de călăreți înaintează la trap, spre unul din satele înșirate pe vale, cam la patru Km. de noi. Mai în urmă o coloană de căruțe: probabil tot inamice.

Mai aveam de străbătut cam vreo zece Km. până acolo unde bănuiam că sunt trupele noastre. M'am oprit la un adăpost să observ mișcările inamicului. La un moment dat, câteva focuri de armă trase de o patrulă inamică, în dreapta mea, mă forțează să părăsesc acel loc și să pornesc la galop peste câmp.

Cam după un sfert de ora, văd, la vreo trei km. înainte un batalion, de-al nostrum hărțuit de o unitate inamică.

Începu să-mi vină inima la loc.

Șoseaua Czik – Sereda – Palanca era plină de coloane de tot felul, care se grăbeau, în retragere, să iasă din zona expusă focului inamic.

Frontul clocotește de focuri de toate armele, de sunetul dogit și puternic al artileriei. Haosul crește cu cât ne apropiem mai mult, dar odată cu apropierea și spațiile libere din dispozitivul inamic se îngustează tot mereu.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Schimb drumul spre o pădure, și după multe ocoluri, ajung cu toți călăreții în mijlocul escadronului meu, care mă dăduse dispărut. Am fost primit ca venind din altă lume.

VIN ULANII

Sosisem de vreo zece minute la escadron la marginea unei păduri, nu departe de front, când am primit ordin de recunoaștere.

Inamicul se retrăsese, și comandantul Diviziei a 7-a Infanterie, care ajunsese la Odorhei, avea nevoie de știri.

Mi-am ales în grabă cei zece călăreți ordonați și după ace i-am ușurat de lănci, cari nu foloseau, mă îndreptai cu ei către satul Szt – Tomas – Bogarfalva.

Uitasem să spun, că printre primii călăreți din patrulă era și caporalul Hanu Serghie, unul dintre cei mai de încredere și destoinici ce aveam în ploton.

Trecând linia vânătorilor noștri, mă informez dela un comandant de companie asupra inamicului, dar mă asigură că n'a mai văzut picior de ungar, după atacul din ajun.

Neliniștea, care mă cam stăpânea, începu să facă loc încrederii, cari se mări și mai mult după cercetarea satului Szt – Tomas, părăsit în ajun de dușmani.

Pornii spre Bogarfalva, care era la vreo patru Km. dincolo de crângul care trebuia să-l străbat.

O presimțire rea, mă făcu deodată mai prudent. Dădui drumul la doi cercetași în galop, să străbată crângul, lăsai pe Hanul Serghie în urmă să supravegheze spatele și astfel mă angajai în pădure.

Ajunsesem la mijlocul crângului, când unul din cercetași veni în galop să-mi raporteze că la lizieră de Vest a satului Bogarfalva se văd trupe pe jos și cavalerie.

Când am ajuns la marginea pădurii, văzui că nu se înșelase.

O patrulă de cavalerie se îndrepta spre mine și alte două patrule de infanterie la marginea satului, pe dreapta și stânga șoselei.

Scrisei știrea imediat și când să o înmânez ștafetei aud o răpăială și foșnet în spatele meu prin pădure: era caporalul Hanu Serghie, care văzându-mă strigă cât îl ține gura: "VIN ULANII – VIN ULANII! "

Imediat după aceasta, o serie de focuri de arma răsunară în stânga noastră.

Eram încolțiți din toate părțile.

Inamicul se apropia mereu. Din satul pe care-l cercetasem, înainta spre mine un ploton de Ulani, cari ajunseră ca la un km. de locul de unde mă oprisem cu călăreții mei.

Din satul Bogarfalva alt grup de călăreți înaintau spre crâng.

RADU MICLESCU

Situația mea devenea din ce în ce mai periculoasă. Fără a mai sta mult pe gânduri, luai o hotărâre destul de năstrușnică: dădui ordin călăreților să încarce carabinele și cu ele, ne îndreptăm la pas, spre plotonul de călăreți inamici.

Înaintarea noastră la pas către ei, i-a făcut, poate să creadă că ne vom preda.

Dar această credință, li- s'a spulberat repede... În momentul când am ajuns la vreo sută cincizeci metri de ei, o salvă de focuri răsună din carabinele călăreților mei, cari doboră o parte din călăreții inamici la pământ.

Un moment de zăpăceală, se produse în rândurile inamicului. Fără a sta mult pe gânduri, întoarserăm caii împrejur și în câteva clipe – dispăruserăm prin pădure, lăsând în urmă câmpul presărat cu morți și răniți.

Câteva proiectile trase de artileria inamică, cari probabil ne observase, se sparg în jurul nostrum prin crengile copacilor.

De aici ne îndreptarăm în galop urmăriți de proiectilele artileriei inamice, spre linia ocupată de trupele noastre, mulțumind cerului că norocul ne-a scos dela o grea încercare.

ACTIVITATEA REGIMENTULUI PÂNĂ LA BĂTĂLIA DELA MĂRĂȘEȘTI

Pe timpul retragerii către frontiera regimentul este menținut în contact cu inamicul pe frontul Diviziei a 7-a.

În această situație, luptă erocic ori de câte ori a fost în fața inamicului iar prin recunoașterile offensive și patrulele ce sondează mereu frontul, țin la curent Divizia cu toată activitatea și mișcările inamice, din zona sa.

Până la 23 noiembrie, regimentul cantonează succesiv în localitățile: Asău, Cașin, Prisaca și Bălănești.

În ultimele două, execută lucrări de organizare a terenului pe dealurile din apropierea satelor și între timp făcu instructive, în vederea armării și luptei pe jos, cu puști și baionete.

La 24 noiembrie 1916, regimentul, primește ordinul Brigadei a 4-a Călărași, și pleacă, fără cai, cu trenul, la Înțarcătoarea, la dispoziția grupului Cașin. Caii rămân la mănăstirea Cașin.

Ajunse la destinație, escadroanele primesc misiuni separate astfel:

Escadronul 1, ca susținere a artileriei la platoul Tălâmba, cota 1029.

Escadronul 2, în apropiere de cota 700, pe valea pârâului Cașin, ca întărire a infanteriei.

Escadronul 3, ca susținere a artileriei, la platoul Fața Coamelor.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Escadronul 4, în rezervă la Înțărăcătoarea.

Escadroanele fac legătura între unitățile grupului Cașin și trimit recunoașteri, cari informează asupra situației inamicului.

La 26 noiembrie, escadronul 4, ocupă tranșeele din fața Înțărăcătoarei.

Regimentul stă în acest dispozitiv, sub bombardamentul artileriei inamice, până la 5 decembrie, când este schimbat de Regimentul 7 Călărași, după care se înapoiază la Mănăstirea Cașin, unde revede și îngrijește caii timp de două zile.

La 7 decembrie, escadroanele încep lucrul intens la tranșee pe dealul Cărpiniș și Prisaca.

Timp de șase zile, până la 13 decembrie, recunoașterile trimise de Regimentul 8 Călărași, au împânzit munții căutând informațiuni asupra inamicului, făcând legătura între unitățile Diviziei a 15-a și cele din valea Susitei și Putnei și recunoscând drumurile și potecile din munți, necesare operațiunilor ulterioare.

Majoritatea acestor misiuni, s'au executat sub bombardamentul vertiginos al artileriei inamice.

La 16 decembrie, regimentul primește ordin să meargă la D. Lazăr (Nord Soveja) pentru protecția artileriei de-acolo, asigurând și flancul drept al Brigadei a 7-a Mixtă contra unei învăluiri ce ar fi putut face inamicul prin spațiul dintre trupele din Valea Cașinului și cele din valea Șușitei. Acolo, ocupă o poziție ce se întindea pe sub poalele munților: Tuia Neagră, Sboina Neagră și Fundul Călăsăului, în vreme ce se dădeau lupte crâncene la Vest de Dragoslavele-Soveja.

Pe frontul ocupat de Brigadă a 7-a Mixtă, atacurile inamice au fost response pe măsură ce s'au produs, dar din cauză că în sectorul Diviziei a 13-a rusă, inamicul a rupt frontul, se dă ordin brigadei și Regimentului 8 Călărași să se retragă pe linia Răchitașul Mare – Răchitașul Mic – Gura Văii.

Regimentul a ținut contactul cu trupele inamice prin patrule, la aripa dreaptă a brigadei.

Totodată, s'au trimis patrule cari să facă legătura cu trupele Diviziei a 15-a, care lupta pe valea Cașinului.

Patrulele trimise dau informațiuni prețioase și la timp, asupra forțelor inamice, care roiau în munți, în căutarea și forțarea punctelor slabe ale apărării noastre.

GHICITOAREA DIN GURA VĂII

Trecuseră patru luni dela începutul rasboiului și trupele noastre, victorioase la început, erau acum în plină retragere.

Lupte mari erau în curs pe Muntele Fata Moartă și Soveja.

RADU MICLESCU

Regimentul 8 Călărași, înlocuit în tranșee de către Regimentul 7 Călărași, este trecut la Soveja și de șapte zile se găsea în luptă cu inamicul, care atacă mereu în această regiune.

În seara zilei de 20 decembrie, Escadronul 4, după șapte zile de lupte și recunoașteri, zi și noapte în contact cu inamicul, se găsea retras în satul Gura Văii.

Erau orele 18,30' și de o jumătate de ora eram sosit la casa unui gospodar.

Sergentul Lazăr, mă informează că bătrâna, proprietară casei, este ghicitoare renumită.

Răpus de oboseală cu nervii întinși peste măsură, sub impresia luptelor din acea zi, mă gândeam la caporalul Nacuta, din plotonul meu, pe care-l înmormântasem în grabă lângă un podeț nu departe de fabrică de cherestea din Valea Soveja.

Tânăr, plin de viață, destoinic și un bun luptător, a fost doborât de un glonț, în momentul când raportă comandantului de Regiment, despre apropierea unei coloane inamice, care se strecurase neobservată, amenințând flancul drept al trupelor noastre.

Sub impresia acestor gânduri, rog pe bătrână să-mi ghicească pentru ca să-mi mai alung gândurile negre.

N'apucă să'ntinda bine cărțile și, clătînând din cap îmi zise:

- " Domnule, dumneata ai trecut prin cumpene mari șiș a te păzești că-ți mai cade una și mai grea la zile mari... dacă vei scăpa de ea poți merge cu pieptul deschis în luptă că glonțul nu te va atinge. Nu stai în casa mea asta seară: îți cade un drum plin de primejdii!":

Eram sub impresia acestor tălmăciri, gândindu-mă la cumpână din zilele mari, probabil în sărbătorile Crăciunului.

Îmi aranjai un pat într'o odaie alături și cum doream ca prorocirea anunțată de ghicitoare să nu se îndeplinească, mă grăbii să mă culc. Abia apucase soldatul să-mi scoată cișmele și un agent mă anunță că sunt chemat la regiment spunându-mi, în acelas timp, să-mi aleg din ploton un număr de opt călăreți din cei mai curajoși.

Gonisem pentru câteva clipe gândurile negre cari dela prorocirea ghicitoare îmi stăpâneau sufletul: dar din momentul chemării la regiment, vorbele că voui avea o cumpână și mai mare la zile mari îmi sună acum mereu în urechi.

Trebuia să execut o recunoaștere destul de grea, dealungul frontului ocupat de trupele inamice, pe o întindere de 14 km.

La ora 20,30' ieșeam din satul Gura Văii și mă îndreptam cu călăreții mei, tăcuți și îngrijorați spre front.

Șoseaua către Soveja, începând să fie luminată de limbile mari de foc ce se ridicau dela fabrica de cherestea care era în flăcări, schimb direcția, apucând pe o vale îngustă, către Nord.

Din cauza întunericii și a nesiguranței, inintarea noastră se făcea foarte încet.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

La un moment dat, valea se îngustează și drumul care-l urmasem până aici, începe să cotească urcând o pantă repede.

Din acest moment o emoție îmi stăpânește sufletul și mă cuprinde frica de necunoscut.

Ajungem într'o poiană unde dăm de o stână părăsită.

Aci ne oprirăm pentru un moment și cu respirația întretăiată, ascultăm fără să scoatem o vorbă.

La un moment dat, o umbră, care se mișcă încet își face apariția în fața noastră. Fără a sta mult pe gânduri, pusei mâna pe carabină, gata să trag.

Umbra înaintează mereu și când ajunge cam la 60 pași de noi, cu voce înceată îl întreb:

- " Cine e? "

- " Fraților... sunt soldat român."

Înconjurat de noi, soldatul sleit de puteri ne povestește că a fost rănit la piciorul stâng în luptă din aceiași zi, cam la 1000 metri de locul în care ne găseam și n'a mai putut urma grupa sa în retragere.

După ce am pansat rana soldatului, reluăm înaintarea și după o jumătate de ora dădurăm peste locul luptei.

Apoi, pe zăpada căzută proaspăt, urcăm o pantă prin pădure și în momentul când pășeam într'un luminiș o salvă de focuri de arme, trase dintr'un boschet de brazi, ne făcu să dispărem, într'o secundă, înapoi după copaci.

N'am răspuns la focurile inamicului: dealtfel nici nu vedeam pe nimeni.

După cinci minute, inamicul a încetat focul și noi ne-am retras în liniște către caii la mână, cari erau adăpostiți la piciorul pantei. Am încălecat, întorcându-ne la stâna părăsită, unde am redactat știrea și am trimis-o la regiment, împreună cu soldatul rănit.

Încep să mă pătrund și mai mult de prorocirea ghicitoare și o teamă nelămurită începe să pună stăpânire pe mine. Totuși continui să-mi îndeplinesc însărcinarea.

LUPTA DE PE DEALUL BADIULUI

După nenumărate hărțuiri ale trupelor inamice și bombardamente de artilerie, fără a mai socoti munca intensă la săpatul tranșeelor și nervii încordați continuu, din cauza pericolului ce plana la fiecare pas, în orice moment, de câteva luni, regimentul fusese lăsat în cantonament, în satul Gura Văii, pentru o bine meritată odihnă.

Trecuse o zi de presupus repaos, căci în acest timp patrulele și recunoașterile trimise de regiment forfoteau în munți, căutând pe inamic, informând asupra direcțiilor de înaintare și a forțelor cu cari căutau să străpungă apărarea noastră, spre a ne cotropi și ultimul colț de rezistență dârză – Moldova.

RADU MICLESCU

În seară de 19 decembrie, se primește ordinul Brigadei a 7-a Mixtă, ca Regimentul 28 Infanterie să meargă pe Dealul Badiului și să încerce o învăluire a inamicului în modul următor:

Inamicul să fie lăsat a înainta pe șoseaua Soveja – Câmpurile până la Poiana lui Bucur (spre Rachitasul) unde să fie oprit și fixat de regimentele 29 și 80 infanterie.

În acest timp, detașamentul, de pe Dealul Badiului, prin valea Pârâului Chiua și Dealul Lazăr, să învâluie stânga inamicului.

Regimentul pleacă din Gura Văii dimineața, la ora 5,30' lăsând caii la mână în Valea Boului și la ora 8 poziția este complet ocupată de detașament sub comanda colonelului Scărișoreanu R., astfel:

Comaniile de infanterie, cu două mitraliere, ocupă piscul Cocosila, între cotele 604 – 648, iar Regimentul 8 Călărași dela cota 648 până aproape de cota 657.

Patrurile ce s'au trimis imediat după ocuparea poziției, semnaleză patrurile inamice urcând pe Valea Chiua, spre Dealul Badiului.

Se trimite un ploton din Regimentul 8 Călărași, care să împiedice scurgerea patrurilor inamice, spre platoul Frasinisului.

Regiunea din față poziției, fiind acoperită cu multe boschete și terenul fiind accidentat, a permis inamicului să se apropie, nevăzut.

La ora 11, patrurile noastre sunt respinse de inamic și raportează că inamicul. - Forțe mari, a ajuns în valea Chiua, unde s'a oprit și începe să se risipească în trăgători.

După o jumătate de ora, apar primele lanțuri de trăgători inamici, în față poziției, la 800 de metri.

Se deschide un foc viu; primul lanț inamic este culcat în întregime la pământ, celelalte în pas alergător, înaintează spre noi. O mitralieră a infanteriei, așezată într'un boschet la 200 Sud de cota 648, seceră lanțurile de trăgători inamici. Înaintarea lor, de front, ar fi fost imposibilă, dacă artileria inamică, care deschise focul dela ora 9,30' nu ar fi lovit mitralieră, omorând pe ochitor și rănind cei doi servanți.

Risipită de artileria dușmană și forțată de trăgătorii inamici, cari înaintau valuri – valuri: cele două companii de infanterie amice, încep să se retragă.

Inamicul își îndreaptă efortul chiar la punctual unde se făcea legătura între infanterie și regiment, dar nu s'a putut observa de la început din cauza acoperirilor.

La un moment dat, primeam focuri din față și din flancul stâng. Până în acest moment, cu toată situația periculoasă în care ne găseam, am rămas pe poziție, secerând lanțurile trăgătorilor inamici.

Regimentul având aripa stângă descoperită și amenințat a fi învăluit, începe retragerea pe escadroane, spre dealul Runcului, sub focul viu al inamicului.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

În această luptă, moare:

- Caporalul Năcuță Ioan, din escadronul I;
- Caporalul A. Niculăesei Eremia, din escadronul II;
- Soldatul Vasilache Aloman, din escadronul 2, și sunt răniți: platonierul Stoica Dumitru și trei soldați.

Regimentul primește ordin în aceeași zi, să apere aripa dreaptă a Brigadei a 7-a Mixtă, contra invaluirii de către două companii inamice, cari înaintau spre Gura Văii.

O serie de patrule se trimit pe direcțiunile de unde se așteptau alte forțe inamice. Știrile, trimise de patrule, aduc informațiuni precise asupra inamicului, cari ocupase înainte anumite puncte și asupra direcțiunilor luate de patrulele sale.

Într'o recunoaștere comandată de sublocotenentul Manu Constantin, a fost împușcat sergentul A. Mărioarei Vasile, la dealul Matia.

La 24 decembrie Regimentul 8 Călărași, este înlocuit pe front de către Regimentul 1 Roșiori și se retrage la Gura Văii, iar de acolo, în aceeași zi, primește ordin să meargă în repaos la Fiționești.

LUPTA DELA DEALUL MĂRĂȘTI

În drum spre Fiționești, Regimentul 8 Călărași primește ordin să se inapoeze și să ocupe poziția la cota 772 (Poiana Coadă Văii Babei).

Plecarea se făcu imediat și a două zi, 25 decembrie ora 7, regimentul era la cota 772, unde escadroanele au ocupat punctele:

Cota 773 – Poiana Coadă Văii Babei – Cota 771 (Poiana Înțărăcătoarea) – Dealul Forului, supraveghind acest front și făcând, în același timp, legătură spre Sud Est (dealul Mărăști) cu infanteria.

În aceeași zi, Regimentul 8 Călărași intră în Brigada 5 Călărași (cu regimentul 9 și 10 călărași) sub comanda Colonelului Scarisoreanu R.

A două zi, la ora 10, patrulele inamice se ciocnesc de patrulele noastre de supraveghere care le resping.

La ora 11, un batalion inamic atacă în direcțiunea cotelor 536 și 670/:

Escadroanele 2 și 3 rezistă cu îndârjire pe loc, până la ora 3,15' când le vine în ajutor un escadron din Regimentul 8 Călărași.

În acest timp, inamicul rupe rezistența dela Sud Est cota 536 și înaintează pe Valea Limpejoară, învâluind flancul stâng al Regimentului 8 Călărași.

Față de această situație, se dă ordin de retragere regimentului și misiunea să ocupe frontul: Cota 772 – 711 – 643 – 707 – Dealul Mare (cota 516) unde să facă legătura cu infanteria spre Răcoasa – Mărăști.

RADU MICLESCU

În ziua de 27 decembrie, se formează un detașament compus din Regimentele 8, 9 și 10 Călărași, și un batalion din Regimentul 13 Infanterie, sub comanda Comandantului Regimentului 8 Călărași.

Comandantul detașamentului, se hotărăște să recucerească poziția pierdută în ajun și în acest scop, formează un grup compus din: un Batalion de Infanterie și 3 escadroane din Regimentul 8 Călărași.

La ora 7, unitățile se pun în mișcare: batalionul pe direcțiunea cota 670 – 536 (Dealul Mărăști), iar escadroanele pe valea pâ râului Alba – cota 536, căutând a învâ lui pe inamic.

Mișcarea nu reușește din cauză că o companie din battalion este surprinsă de inamic, respinsă în debandadă dela cota 711, care este ocupată și stăpânită puternic de inamic, în timp ce alte forțe inamice înaintau pe valea pâ râului Albă și Limpejoara.

Escadroanele, după o luptă aprigă până la ora 15, reușesc să oprească pe inamic în fața cotelor: 643 (Poiana Craivan) și 579, unde rămâne până la 30 decembrie, având dese ciocniri cu elemente de recunoaștere inamice, pe cari le respinge.

La 30 decembrie, Regimentul 8 Călărași primește ordin să dea frontul în primire trupelor din Divizia a 8-a, și să plece la Onești, la dispoziția Corpului 4 Armată.

La 31 decembrie 1916, se duce la Onești, apoi la Borzești și de aci la Recea în refacere, unde regimentul este pus sub ordinele Diviziei a 6-a.

Conform Ordinului Marelui Cartier General Nr. 1062 din 27 decembrie 1916, regimentul se organizează pe șase escadroane, grupate în trei divizioane, formând Cavaleria Divizionară a Corpului 4 Armată (câte un divizion la Diviziile 6, 7 și 8).

Odată cu aceasta este chemat escadronul ștafetă (ca al șaselea) care era la Divizia 8-a.

Regimentul rămâne însă mai departe că unitatea administrativă și de comandament.

Ordinea de batae a regimentului era:

- Statul major al Regimentului:
- Comandant, Locot. Colonel Rădulescu Teodor.
- Adjutant, Locotenent Codreanu Ion.

DIVIZIONUL I

- Medic – Medic Locot. Rezervă Sturză Emil
- Comandant...

Escadronul 1.

- Comandant, Căpitan Pleniceanu Ion

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Comandanți de plotoane: - Locot. Atanasiu C.
- Sublocot. Bănică Zamfir
- Sublocot. Atanasof P.
- Sublocot. Manoila Vasile

Escadronul 2.

- Comandant, Căpitan Chiciu Gheorghe
Comandanți de plotoane: - Locot. Rez. Serdici Vasile
- Sublocot. Roman Gheorghe
- Sublocot. Roman Constantin
- Plotonier Stoica Dumitru

DIVIZIONUL II

- Comandant, Maior Teodorescu Dumitru

Escadronul 3.

- Comandant, Căpitan Palade Alexandru
Comandanți de plotoane: - Sublocot. Witting Ernest
- Sublocot. Botez Constantin
- Plotonier Hăilă Haralambie
- Plotonier Grecu Constantin

Escadronul 4.

- Comandant, Căpitan Raneti Ștefan
Comandanți de plotoane: - Locot. Rez. Atanasiu Gh.
- Locot. Rez. Paret Pavel
- Sublocot. Demetrian Dumitru
- Aj. Subl. Capriș Vasile

DIVIZIONUL III

- Comandant...

Escadronul 5.

- Comandant, Căpitan Verbescu Ioan.
Comandanți de plotoane: - Sublocot. Mandrescu Petre
- Sublocot. Atanasiu Nicolae
- Plotonier Enache Gheorghe
- Serg. Instr. Negreanu Lazăr

RADU MICLESCU

La 28 februarie 1917, Escadronul 2 pleacă la Caiut, la dispoziția Diviziei a 6-a.

La 8 martie 1917, Escadronul 4 pleacă la Gasteni, la dispoziția Diviziei a 7-a.

La 5 aprilie 1917, regimentul se disolva, iar divizioanele I, II și III, trec – respectiv – la Diviziile 6, 7 și 8, cu cari vor opera, dela această data și sub ale căror ordine vor fi din punct de vedere al comandamentului, activ. și operativ.

BĂTĂLIA DELA MĂRĂȘTI

Divizionul I

În ziua de 11 iulie, la ora 4 dimineața, atacul se deslantuie fulgerător și dintr'un salt, infanteria noastră, gramadita la piciorul dealului Mărăști, a fost sus pe creastă.

Baioneta și grenada românului a jucat un rol hotărâtor.

Dealul Puturosului și Poiana Înțărăcoarea, puternic organizate de inamic, rezistă cu îndârjire.

La ora 8, tot dealul Mărăștilor și celelalte rezistențe erau în mâna românilor, iar inamicul fugea îngrozit lăsând în mâinile noastre peste o mie de prizonieri, douăzeci de tunuri, multe mitraliere arme și munițiuni.

Lt.Col. Rădulescu Theodor
1917

A două zi, ofensiva noastră merge victorioasă, ajungând pe linia satelor: Câmpurile, Vizantea, Mănăstireasca, Găurile, până la Vest Soveja. Inamicul fuge îngrozit, în multe locuri în dezordine, părăsind poziția, munițiunile și chiar armele.

Armata Română a făcut o spărtură în frontul inamic, ca un arc de cerc adânc până la valea Putnei, și voia să treacă la exploatarea succesului în ziua de 13 iulie, când a primit ordin ca să oprească ofensiva și să facă numai îndreptarea frontului, cucerind anumite puncte, de unde să poată rezista mai bine atacurilor inamice în viitor.

În acest scop, Divizia a 6-a, urma să dea o serie de atacuri pentru a-și cuceri puncte bune de rezistență. Avea nevoie însă, de informațiuni asupra punctelor unde s'au retras trupele inamice.

Pentru culegerea acestor informațiuni, întrebuițează Divizionul I, care este îndreptat spre punctele unde fusese pierdut contactul cu trupele inamice.

Recunoașterile de of. și subof. Pornesc spre diferite obiective.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Recunoașterea Lt. Serdici Vasile, este trimisă spre a lua contactul cu inamicul în sectorul Câmpurile Sud – Soveja.

Ajunghând aproape de obiectiv, este prinsă sub focurile inamice și se înapoiază cu un cal și un soldat rănit.

În ziua următoare se trimit alte recunoașteri spre Soveja, D. Pietrosu și D. Criminitelului, cari aduc informațiuni precise asupra situației forțelor inamice astfel:

Recunoașterea serg. Crăciun Neculai, raportează că inamicul ocupă dealurile: Pietrosu și Criminitelul.

Recunoașterea Plot. Maj. Stoian Odisei, trimisă cu aceeași misiune, aduce știri prețioase.

Recunoașterea Sublocotenent Slatineanu Constantin, raportează că Soveja este ocupată de Regimentul 31 Infanterie, iar inamicul s'a retras în debandadă la Sud Vest de sat.

La 14 iulie, divizionul se pune în marș în direcțiunea Câmpurile – Soveja.

Pentru a se informa cu precizie asupra situației trupelor inamice, care fuseseră respinse de către atacul din zilele precedente, trimite patru recunoașteri.

Locotenentul Bănică Zamfir, cu opt călăreți, având misiunea să ia contactul cu inamicul pe direcțiile: Valea Babei – Soveja – Cota 1088, a recunoaște forțele sale, punctele pe care s'a retras și direcțiile de retragere.

Locotenentul Bănică, înainte de a ajunge la obiectiv întâlnește o recunoaștere inamică, de tăria unui ploton, pe care o respinge cu focuri numai cu cei opt călăreți ai săi.

Aduce informațiuni că, Cota 1088 este ocupată de forțe ce nu le-a putut determina șic a artileria inamică este așezată în apropierea cotei, de unde bate marginea padurei Vest Soveja și satul Rucarenii. A mai adus informațiuni prețioase referitoare la direcțiunile de retragere ale inamicului, (spre Valea Putnei) și că forțele retrase se reorganizează în luminișul de la Schitul, unde sunt numeroase lucrări de sapă.

În lupta avută cu recunoașterea inamică a capturat doi prizonieri, cari, deasemeni, au dat informațiuni prețioase.

Recunoașterea plotonierului major Stoica Dumitru, cu opt călăreți, cu misiunea de a recunoaște forțele inamice pe direcțiunea Valea Babei – Gura Văii, Dealul Sboina (cota 855) aduce informațiuni că nu au întâlnit nimic, dar a găsit urme proaspete de trupe și material de rasboiu, semne de retragere grăbită a inamicului.

Recunoașterea plotonierului Georgescu Aurel, cu opt călăreți, având aceleași însărcinări, pe direcțiunea: Valea Babei – Gura Văii – Dealul Arinișului – Poiana Țepeii – Punctul – Trigonometric 698 – Pârâul Clasau.

RADU MICLESCU

Acesta surprinde la Poiana Tepei un post inamic de șase soldați, pe care-l face prizonieri și aduce prețioase informațiuni asupra direcțiunei de retragere a inamicului.

Recunoașterea sublocotenent Filip Petre, cu șase călăreți, este trimisă pe direcțiunea Puțul Dragomir- Cota 1148 cu însărcinarea de a recunoaște pozițiile artileriei inamice.

Recunoașterea trimite informațiuni că artileria inamică se află pe Dealul Coasei.

După cum am văzut, știrile despre inamic, culese de recunoașteri cu prețul vieții lor, lămuresc pe deplin Comandantul și pe baza lor poate întreprinde atacuri cu sorți de isbanda, acolo unde altfel, ar fi mers cu ochii legați.

Spiritul de jertfă al călăreților, curajul și conștiinciozitatea care caracterizează pe toți, dela soldat până la ofițer, formează o bază solidă pe care se poate sprijini cu încredere oștirea, după cum s'a putut vedea în încercările la cari au fost puși, nu numai în aceste lupte, ci în decursul tuturor rasboaelor de mai înainte.

Divizionul ajungând în apropierea Sovejei, ocupă sectorul: Vest satul Soveja- Dragoslavele, până la sosirea trupelor de infanterie. În acest sector, inamicul înfrânt, în luptele din ajun, se retrăsese iar unitățile care-l atacaseră nu au urmărit, fiind istovite de luptă și astfel se pierduse contactul. Prin recunoașterile trimise de division ca să pipae frontul, s'a putut da de insulele de rezistență inamice și pentru a nu-l mai da ocazie să se întoarcă înapoi, ca să ocupe din nou pozițiile de pe care fusese alungat, s'a așezat divizionul, ca un zid de care să se sfarme atacurile inamice, dar în același timp cu ochiul atent la mișcările dușmanului.

Către seară zilei, divizionul a fost înlocuit de către un regiment de infanterie.

După ce a dat sectorul în primire, divizionul s'a grupat la Fabrica Carpați.

Divizionul III (care aparține Diviziei a 8-a) ia parte, tot cu același success și având la exploatarea succesului după bătălia dela Mărăști.

El aruncă pe urmele inamicului unități călări, care-l hartuesc- nu-l dau răgaz să se agațe de teren, iar când este posibil nu ezită să-l atace, să-l respingă, sau să-l facă prizonier.

În acest scop, divizionul trimite recunoașteri acolo unde contactul a fost perdut, pentru a scotoci cuiburile în care s'au ascuns unitățile inamice, dijmuite de glonțul și baioneta romanescă, în luptele din ajun.

Și în Divizionul III călăreții au știut, tot așa de bine să-și facă datoria, fiindcă erau fiii aceluiaș părinte: Regimentul 8 Călărași.

Ajutorul de Sublocotenent Capriș Vasile, cu cincizeci de călăreți, urmărește pe inamic, atacă unitățile cari nu-și veniseră în fire din groaza atacului din ajun, le scoate din ascunzișurile de unde aveau

Istoricul Regimentului 8 Călărași

de gând să reziste și se inapoeaza cu 43 de prizonieri și mai multe materiale de rasboiu.

Locotenentul Atanasiu Ion, este trimis în recunoaștere cu șapte călăreți spre Vest Casin-Piscul Slatinei.

Locotenentul Comanita Constantin, tot cu șapte călăreți, este trimis în recunoaștere spre Pârâul Cașin.

Plotonierul major Barzea C., cu zece călăreți, este trimis pe direcția Mănăstirea Casin-Înțarcătoarea.

Recunoașterile aduc știri precise asupra punctelor ocupate de inamic.

Prin informațiunile ce au adus, ele au mărit și mai mult încrederea comandanților ierarhici în călărețul devotat și au meritat numele de “antenele cavaleriei și ochii comandantului”.

La 16 iulie, Escadronul 2, (din Divizionul I) primește însărcinarea de a face o recunoaștere pe Valea Susitei- Valea Lepșei.

În același timp, sublocotenentului Filip Petre, cu douăzeci călăreți, i se dă însărcinare să ocupe cota 1359 și s'o mențină până la venirea unui detașament din Brigada 11 Infanterie.

Căpitanul Chiciu, înapoindu-se cu escadronul 2, raportează pe ce linie se află trupele inamice, unde sunt în contact cu infanteria noastră și pe baza informațiunilor aduse, se angajează lupta pe Dealul Fata Schitului și Lepsa.

La 17 iulie, Locotenentul Bănică Zamfir, cu douăzeci călăreți, este trimis în recunoaștere pe Valea Putnei, până la confluent cu pârâul Lepsa, pentru a aduce știri asupra practicabilității drumurilor pe Valea Lepșa și către Vest Cașin.

Ajungând la cota 835, recunoașterea Locotenent Bănică Zamfir, este încadretă de focul artileriei inamice.

Se înapoiază cu informațiunea că pe Dealul Titiana, se găsesc forțe inamice, aproximativ un batalion: frontul inamic este pe linia cotelor: 1138, 827, 753, 162 și 897, pe care inamicul are lucrări de sapă.

În această recunoaștere ofițerul este rănit, are câțiva cai și patru soldați deasemenea răniți.

Nici focul artileriei dușmane și nici rană ce a primit, nu a împiedecat pe bravul călăreț să ducă însărcinarea până la capăt.

Înapoindu-se s'a dus personal la comandat și a raportat cele ce a descoperit.

Acest frumos exemplu de împlinirea datoriei să rămână treaz în mintea noastră, pentru ca, în momentele grele, când Patria va avea nevoie să-l apărăm hotarele, să ne apărăm ca o faciă care să ne lumineze calea spre glorie.

În aceeași zi, se mai trimite recunoașterea Sublocotenent Filip, spre a informa asupra punctelor ocupate de inamic.

RADU MICLESCU

Trimite știrea că a luat contactul cu inamicul la cota 1287 și ca inamicul ocupă cu forțe numeroase regiunea cotei 1359.

În ciocnirile avute cu inamicul, are doi cai răniți.

Exemplele arătate până aici, dovedesc că nu numai în teren șes și deluros poate cavaleria să-și îndeplinească rolul său călare, dar chiar în munți și păduri.

În instrucția sa, călărețul invata că, atunci când nu mai poate merge călare, din cauza focului inamic sau a terenului, să-și continue însărcinarea pe jos.

Anul 1917, găsește pe călăreții noștri instruiți nu numai pentru acțiuni călare, dar și pentru lupta pe jos, ca rezultat al exerentilor făcute în anul 1916.

Divizionul III.

La 30 iulie, primește ordinul de a lua măsuri pentru apărarea orașului Tg. Ocna, pe a două și a treia linie. Mai târziu primește ordin să părăsească Tg. Ocna, fiind chemat la postul de comandă al Diviziei.

Divizionul I.

La 1 august 1917 primește ordin de a ocupa Delul Potârca, pe jos, apoi Dealul Berea. Rămâne în această situație până la 6 august.

Divizionul II.

În tot timpul acestor frământări divizionul a fost: sau în rezerva Diviziei, sau a avut misiunea să facă legătura între diferite unități din divizie, pe front sau a executat paza diferitelor linii telefonice și a trimis patrule și recunoașteri când a avut nevoie divizia de informațiuni.

Începând dela 16 noiembrie, activitatea pe front slăbind, divizioanele au fost trecute în rezerva diviziilor, continuând totuși a îndeplini diferite misiuni, în special recunoașteri.

Totodată s'au început și urmat, la regimentele de marș ale diviziilor școala de puști mitralieră și grenadierii care se execută în serii-cate opt zile fiecare și s'a continuat și perfecționat instrucția pe jos.

Dar în acest timp, armata rusă, intrând în descompunere, din cauza bolșevizării, situația devine mai grea pentru noi, având de luptat acum cu un dușman în plus, care era amestecat cu noi.

Divizionul ÎI este trimis dela Faraoani spre Bacau-Aramesti, spre a recunoaște forțele rusești și intențiunile, însărcinare de care s'a achitat în întregime.

În urma armistițiului încheiat de România cu Puterile Centrale, regimentul primește ordin și începe la 20 mai 1918, demobilizarea contingentelor celor mai vechi, rămânând sub arme oameni tineri, până la contingentul 1915. Această operațiune se termină la 30 iunie, data la care regimentul se găsește statornicit din nou, la Român, vechea sa reședință.

Lunile iulie, august și septembrie, au constituit perioada de pace.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

MOBILIZAREA A DOUA A ARMATEI

Prin Înaltul Decret Nr.3179, la 28 octombrie 1918, s'a decretat mobilizarea a două a Armatei Române.

Regimentul 8 Călărași, constituit pe patru escadroane, un escadron de deposit și un grup de mitraliere se găsește în cantonament în Com. Elisabeta Doamna, de lângă Roman, unde se pregătește pentru a două campanie.

La 2 noiembrie Escadronul 4 este pus la dispoziția Diviziei a 7-a, ca escadron divizionar.

Ulterior, escadronul este trimis la P. Neamț unde divizia îl pune sub ordinele regimentului 15 Infanterie.

La 7 noiembrie, după ce o recunoaștere trimisă de escadron a recunoscut itinerariul înzăpezit, Regimentul 15 Infanterie se pune în marș pe direcțiunea Grășeni, având ca avangardă escadronul Divizionar.

Marșul este extreme de anevoios din cauza zapezei și mai ales a cailor cari erau slăbiți din cauza lipsei de furaje.

La 9 noiembrie, escadronul, având de luptat cu zăpadă și cu pericolul inamic, ajunge și cantonează în Grențieșul-Mare. Marșul s'a executat mai mult cu caii la mână.

Deaci urmează a se lua măsuri special în vederea trecerii graniței.

La 11 noiembrie, escadronul, ca avangardă a Regimentului 15 Infanterie, pășește peste graniță Transilvaniei, mergând pe direcția Grențieșul-Mare- Prisăcani- Tulgheș- Talza- Viz- Gyorgyo- Borsec.

A două zi escadronul trimite două recunoașteri, cu însărcinarea de a informa asupra inamicului semnalat în apropiere de Toplița-pe Dealul Secu.

Recunoașterile nu au mai găsit pe inamic, însă au prins un jandarm ungur, care avea corespondență secretă de spionaj, aproape de Toplița.

În zilele următoare, escadronul, având aceiași misiune de avangardă, trimite recunoașteri și patrule, cari primesc însărcinări să caute informațiuni asupra inamicului, să constate starea de spirit a populației și să dezarmeze populația din localitățile minoritare.

În ziua de 15 noiembrie, escadronul primește ordin să ocupe satul Deda. Împreună cu o companie de infanterie, care urma să vină cu trenul.

În drumul său, escadronul trimite recunoașteri cari să cerceteze zona de marș, dând informațiuni asupra inamicului; să taie liniile telefonice inamice, să restabilească legăturile înapoi și să constate starea de spirit a populației, dezarmând localitățile prin care trec.

La această operă de dezarmare este ajutat de gărzile naționale.

RADU MICLESCU

După executarea misiunii primare, escadronul continuă marșul pe direcțiunea: Maros- Vasarhelye- Maros- Ludas- Cesteiul Unguresc-Uioara, formând avangarda regimentului și continuând opera de dezarmare a populației din zona de marș.

În localitățile mai importante: Cluj și Baia-Mare unde s'au făcut opriri de durată mai mare, escadronul a împânzit regiunea cu patrulare, executant acelas program de dezarmare și împrăștierea unităților de securi, cari opuneau rezistențe izolate din loc în loc.

La 24 februarie 1919, escadronul primește ordin și pleacă din Baia-Mare la Sighetul Maramureș, unde intră sub ordinele Regimentului 14 Infanterie.

Situația începe a deveni mai nesigură: inamicul începe să se organizeze în unități cari împânzeau regiunea.

Escadronul, intrând în compunerea unui detașament, compus din o companie din Regimentul 14 Infanterie și o Secție de Artilerie, cu care ia partea la respingerea trupelor inamice cari înaintaseră până în localitatea Hosszarzo.

În ziua de 28 februarie, escadronul trimite o recunoaștere la localitatea Săpânța. Ajunsă aproape de sat este surprinsă de focuri puternice de arme și mitraliere a unei unități cari stăpânea satul.

Doi dintre călăreții recunoașterii cad secerăți de mitralierele dușmane, în mărreața acțiune pentru desrobirea fraților noștri ardeleni.

ACȚIUNEA ÎN TRANSILVANIA ȘI UNGARIA

Plecat cu Regimentul 15 Infanterie, escadronul 4 ajunge în ziua de 14 aprilie 1919. În localitatea Szilagyech. Aci primește ordinul Diviziei a 7-a ca să pună la dispoziția Brigadei a 13-a și a 14-a Infanterie, câte un pluton iar restul escadronului rămâne la dispoziția diviziei.

Această detașare durează până la data de 3 mai, în care timp plotoanele operează împreună cu brigadele pe lângă cari au fost date, iar la această data, plotoanele revin la escadron, cari se găsea în orașul Debrețin.

În ziua de 14 mai, escadronul este inspectat în acest oraș de Generalul Maradarescu, Comandantul trupelor din Transilvania.

După data de 3 august, escadronul, în compunerea unităților operative din divizia a 7-a ajung la Paczel. În timpul operațiunilor Diviziei a 7-a, escadronul a fost întrebuinat, dându-i-se misiuni de a informa asupra prezenței inamicului și de a impraastia resturile din unitățile ungurești, cari formau bande ce jefuiau sau omorau populația.

În acțiunea ofensivă contra trupelor ungurești, escadronul 4, prin marșuri călare, ajunge la Buda-Pesta, la 12 septembrie 1919, și cantonează acolo până la 10 octombrie 1919.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Prin acțiunea escadronului 4, Regimentul 8 Călărași, adaugă la lanțul său de glorie, încă un inel pe care este gravat "BUDA-PESTA".

Odată terminate și această parte a ultimei sale misiuni de rasboiu, escadronul se îmbarcă la Buda- Pesta în ziua de 10 octombrie 1919 și trecând prin Ploiești, unde face o haltă mai bine de o lună, ajunge la regiment în garnizoana Lipcani, la 6 decembrie 1919.

Ordinea de batae a escadronului în această măreață operațiune, a fost:

- Comandantul Escadronului Căpitan Atanasiu C.,
Comandanții de plotoane: Lt. Romano Gheorghe
Slt. Teodoratu Alex

ACȚIUNEA ÎN BASARABIA

În timp ce Escadronul 4 îndeplinea în Transilvania însărcinările ce am descris mai înainte, Regimentul 8 Călărași, desăvârșea instrucția, după cele mai noi metode și învață să mânuiască armamentul nou care l se dăduse.

La 31 martie 1919, regimentul se îmbarcă în tren la Român cu destinația Nouă Suliță, având următoarele efective și ordine de batae:

Statul Major al regimentului:

- Comandantul regimentului, Colonel Steriade Alex.,
- Ajutorul Comandantului, Maior Palade Alexandru,
- Adjutantul regimentului, Locot. Bulcus Dumitru,
- Ofițerul cu Aprovizionarea, Locot. Filip Petru,
- Contabil, Ad-tor Locot. Atanasiu Nicolae,
- Medicul regimentului, Medic Lt. Petrausincu Petre.

Escadronul 1.

- Comandantul escadronului, Căpitan Comanita Constantin,
Comandanți de plotoane: -Locot. Botez Constantin.
- Sublocot. Teoharie Ion.

Escadronul 2.

- Comandantul escadronului, Căpitan Atanasiu Ioan,
Comandanți de plotoane: -Locotenent Serdici Vasile.
- Sublocotenent Busoi Grigore,
- " Stănciulescu Mircea.

RADU MICLESCU

Escadronul 3.

- Comandantul escadronului, Locotenent Lupașcu Ion,
Comandanți de plotoane: -Locotenent Iancovici Gheorghe.
  - Sublocotenent Zaharescu Cristian.
  - Sublocotenent Petrovici Const.

Grupul de mitraliere.

- Comantul Grupului, Căpitan Rallet Alexandru,
Sublocotenent Hermeziu Victor.

Efectivul trupei, 503 oameni.

Ajuns la destinație, debarcă la 2 aprilie și pleacă la Dinauti, unde se constituie în brigada a 4-a, cu Regimentul 7 Călărași.

Brigada 4-a Călărași, făcea parte din Divizia 1-a Cavalerie.

La 8 aprilie, regimentul a început organizarea unei linii de rezistență, care interceptă comunicațiile dintre localitățile: Poiana-Malinej-Kiscauti.

Lucrul se execută sub protecția posturilor fixe și patrulilor trimise de regiment, cari aveau însărcinarea să anunțe apropierea unităților inamice.

În același timp cu organizarea poziției, regimentul execută o zi pe săptămână- recunoașteri în zona sa, pentru ca ofițerii și trupă să cunoască perfect terenul, executând, cu această ocazie și dezarmarea populației.

Terminând organizarea primei linii, cu șanțuri pentru... în picioare și rețele de sârmă ghimpată pe patru rânduri de pari, regimentul începe lucrul liniei a doua, dela Sud Est de satul Malinesti și legată de prima parte cu șanțuri de comunicație.

S'a organizat apoi un punct de sprijin la cota 356 Nord-Vest Kiscauti.

Începând dela 11 până la 25 octombrie 1919, regimentul primește din Transilvania 500 cai, completându-și efectivul, care era redus la minimum necesar pentru corvezi.

Regimentul stă pe zona de supraveghere în regiunea Lipcani, unde urmează instrucția obișnuită și pregătirea recruților contg. 1920.

Împreună cu grănicerii, regimentul concurează la paza Nistrului și stârpirea bandelor de soldați ucrainieni, cari treceau frontieră atacând populația și jefuind-o.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

ACȚIUNEA EXTRA MILITARĂ A REGIMENTULUI

Pe lângă opera națională care a executat, Regimentul 8 Călărași tot timpul petrecut în regiunile alipite, s'au ocupat și de sufletul populației, cari mai bine de o sută de ani a dus dorul Patriei Mame.

Atât zilele de sărbători naționale cât și succesele importante ale trupelor române pe celelalte fronturi, erau un prilej bun, de cari regimentul se folosea spre a organiza adevărate sărbători naționale și la cari, bineînțeles era chemată populația din toate localitățile învecinate.

Astfel de serbări, au fost organizate la 4 și 10 mai în satul Milinți și aproape săptămânal când regimentul era într'un cantonament la Paști, Crăciun și Anul Nou se făcea câte o serbare.

În aceste zile se oficia Tedeumuri, cari se termina cu cuvântări ocazionale ale căror scop principal era redeșteptarea și cultivarea sentimentelor naționale, încheindu-se cu defilarea regimentului.

După amiază, urmau serbările propriu zise constând din jocuri, șezători, dansuri naționale, producțiuni artistico-militare și în limita posibilităților, toate acestea erau impregnate cu mult naționalism.

În horile românești, pe lângă taraful improvizat din ostași, cântau în cor flăcăii regimentului alături de fețele și femeile din regiune, ba mai mult decât atât, bătrânii se prindeau alături de cei tineri și în ciuda anilor din spate băteau talpa lângă "nepotul" călăraș.

Răsunau plaiurile de chiuiturile călărașilor din Regimentul 8 și veselia, dansurile și strigăturile nu mai conteneau până seara, când trompetul aducea aminte ostașului ca, după distracție datorită îl cheamă.

Fețele, jinduite de petreceri și mai ales așa cum erau acestea, pline de viață, se despărțeau cu greu de alesul "pintenat" din acea zi, cari o îmbrățișase voinicește, iar acum, cu capela pe o ureche se grăbea spre locul de adunare, fluerand o melodie românească.

În mijlocul acestei populații din Nordul Basarabiei, timp de doi ani, regimentul a lucrat pentru redeșteptarea sufletelor amorțite de supărări, de lipsuri sau groază evenimentelor trăite, arătându-le răsăritul soarelui de primăvera peste plaiurile României întregite, deșteptându-i la o nouă viață.

Această măreață întreprindere de ordin sufletesc a Regimentului, a fost bine venită și apreciată de cei cărora le descrețea fruntea și le

RADU MICLESCU

ușura inima închisă, de aproape cinci ani, de când a început rasboiul. Prin aceasta regimentul a căutat să sădească încredere în sufletele celor cari priveau nesiguri trecerea de la o stăpânire la alta.

La 31 martie 1921 regimentul demobilizează ultimul contingent cari luase parte la rasboiul de întregire.

Prin Înaltul Decret Regal No. 897 din 1922 armata trece pe picior de pace, iar regimentul își continuă activitatea normală până la 31 iulie 1923, când se desființează, trecând toată averea sa, Regimentului 7 Călărași.

TABELUL EROILOR MORȚI ÎN RĂSBOIUL PENTRU ÎNTREGIREA NEAMULUI

1. – Vet. Cap. Teodorescu Ioan	27. – Sold. Alexe I. Gheorghe
2. – Sult. Feldes Constantin	28. – “ Vasilache Aloman
3. – Plotonier Negreanu Lazăr	29. – “ Dumitru Constantin
4. – Sergent A. Marioarei Vasile	30. – “ Focsa Nicolae
5. – “ Pilioaiei C-tin.	31. – “ Sanca Gheorghe
6. – Caporal Caston Gheorghe	32. – “ Corocaescu Dumitru
7. – “ Mihai Ștefan	33. – “ Hurduc Gh. Ioan
8. – “ A. Nicolaese E.	34. – “ Ghizam Mihail
9. – “ Lupusanu C-tin.	35. – “ Visau Gh. Neculai
10. – “ Dancila Alex.	36. – “ Turcu Ștefan
11. – “ Nacuta Ioan	37. – “ Scutaru Dumitru
12. – “ Grigore C. T. Vasile	38. – “ Popa Vasile
13. – Soldat Achim Dumitru	39. – “ Balaban Gheorghe
14. – “ Lungu Gheorghe	40. – “ Gavrilă Vasile
15. – “ Florea Vasile	41. – “ Antohi Ilie
16. – “ Dragomirescu Gh.	42. – “ Drăgan D. G. Anton
17. – “ Păsărică Ștefan	43. – “ Andrei Grigore
18. – “ Rotaru Nicolae	44. – “ Borș Gheorghe
19. – “ Eftime Gheorghe	45. – “ Varvariu Nicolae
20. – “ Darie Halenda	46. – “ Platz I. Ioan
21. – “ Alastar Gheorghe	47. – “ Scrifă Alexandru
22. – “ Hritzculescu D-tru.	48. – “ Alter Smil
23. – “ Wasserman David	49. – “ Grunberg Iancu
24. – “ Iriham Moscu	50. – “ Leiba Bercu
25. – “ Herscu Traian	51. – “ Wigder Strul
26. – “ Blum Liba	52. Caporal Bercovici Saia

Cu puțin înainte de dizolvarea regimentului, găsim următoarele cuvinte scrise de Domnul General A. Ivanovici:

Istoricul Regimentului 8 Călărași

“În anul 1922 venit la comanda Brigadei a 4-a, Călărași din care face parte și Regimentul 8 Călărași, am avut prilejul, timp de aproape un an, să urmăresc activitatea acestui regiment. Am constatat, cu multă plăcer și satisfacție, că regimentul, lucrând intens în toate ramurile ale activității sale, face progrese mari și lăudabile, astfel că pot spune că se poate conta printre regimentele cele mai bune de călărași.

Am regretat și regret plecarea mea de la acest Comandament căci m-am legat, în acest scurt timp, de această unitate cu atâta dragoste de șef și camarad și regret și mai mult că se pare că acest regiment a fost sortit să se dizolve...”.

REÎNFIINȚAREA REGIMENTULUI (1931)

Ca și pasărea Phonix care se naște din cenușa ei, din rază (...) tină și glorie care era încă vie în mintea foștilor săi copii, Regimentul 8 Călărași nu era hotărât să doarmă multă vreme printre cei “cari au fost”.

Printr’o nouă organizare elaborată de forul suprem al armatei noastre, renaște Regimentul 8 Călărași, la 1 octombrie 1931, din escadroanele: 2 Izmail și 4 Chișinău al Regimentului 10 Călărași și din Divizionul 3 Tren la Galați.

Lt.Col. Manafu Marin
1931-1934

Înaltul Decret Nr. 4968/931, a consființit reînființarea, dar urmă partea cea mai grea: închegarea elementelor într’un tot armonios, îndrumarea pe calea realizărilor în administrație, instrucție și educație, și apoi conducerea pe drumul datoriei spre țelurile cele mai înalte ale meseriei ostășești.

Pentru atingerea cât mai curând, a acestor deziderate, pentru a face să pulseze în unison viața acestui regiment, ale cărui cadre și trupe veneau din trei unghiuri ale țării, trebuia o minte luminată, o energie o perseverență, un dirijor de suflete.

Piatra fundamental a acestui viitor purtător de glorie, a fost pusă de Domnul Lt. Col. Manafu Marin, care a urmat, timp de trei ani, zi de zi, un program de organizare, instrucție și administrație a acestui Regiment, fără a se lăsa influențat de greutatea începutului și aducându-l nu după mult timp, la nivelul celor mai bune regimente de cavalerie din țară.

RADU MICLESCU

**ORDINEA DE BATAE A REGIMENTULUI LA 1 NOEMBRIE 1931
ERA URMĂTOAREA:**

- Comandantul Regimentului, Lt. Col. Manafu Marin
- Ajutorul Comandantului, Maior Plesoianu Alexandru
- Adjutantul Regimentului, Locot. Ramniceanu Dumitru
- Șeful Bir. Instrucției, Maior Călinescu Gheorghe
- Ofițer cu Îmbrăcămintea, Locot. Secretanu Mihail
- Ofițer cu Aprovizionarea, Locot. Costin Gheorghe
- Casierul Regimentului, Ad-tor Locot. Mateescu Nicolae
- Medicul Regimentului, Medic Locot. Baiculescu C-tin.

DIVIZIONUL DE CAVALERIE DE C.A.

- Comandantul Divizionului, Maior Călinescu Gheorghe

Escadronul I.

- Comandantul Escadronului, Căpitan Nour Pavel
- Ofițer subaltern, Sublocotenent Pacuraru Victor.

Escadronul II.

- Comandantul Escadronului, Locotenent Degeratu Alexandru
- Ofițer subaltern, Sublocotenent Mureseanu Eneas.
- Comand. Plot. 1 Tren, Sublocotenent Hristescu Liviu
- Comand. Plot. 2 Tren, Sublocotenent Tariceanu Gheorghe
- Comand. Plot. 4 Tren, Sublocotenent Tilincă Ștefan

DIVIZIONUL CAVALERIEI DIVIZIONARE

- Comandantul Divizionului, Maior Plesoianu Alexandru

Escadronul 3 Chișinău

- Comandantul Escadronului, Căpitan Untilov Nicolae
- Ofițeri subaltern: Locotenent Racovița Ion
Sublocotenent Toma Nicolae
- Comandantul Plotonului 3 Tren, Sublocotenent Dumitrescu Petre

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Escadronul 4 Ismail

- Comandantul Escadronului, Căpitan Serbescu Constantin
- Ofițeri subalterni: Locotenent Panaitescu Petre
Sublocotenent Șelaru Aurel

Escadronul 5 Tecuci

- Comandantul Escadronului, Locotenent Sion Grigore
- Ofițeri subalterni, Locotenent Budacu Alexandru

Plotonul de Mitraliere

- Comandantul plotonului, Locotenent Secreteanu Mihail

Plotonul Depozit

- Comandantul plotonului, Locotenent Costin Gheorghe

CAZAREA

Comanda regimentului și unitățile de la reședință au fost cazate în cazarma Brateș, fostă a Divizionului 3 Tren.

Neîncăpătoare, în stare de întreținere ce lasă mult de dorit și impropriu pentru cazarea unui regiment, a fost mai târziu data Batalionului III Administrativ, după ce fusese reparată, curățată, amenajată cu tot ce era necesar ca: lumină electrică, sobe, remize, etc.

Ofițerii și subofițerii la 8 Noiembrie 1934

RADU MICLESCU

Regimentul a luat locul Batalionului, în "Cazarmă de Cavalerie Regele Ferdinand I" care corespunde, din punct de vedere al capacității, nevoilor regimentului.

Aci s'a început o adevărată operă de transformare: din ziduri cu tencueli surpate, au esit pereți zugrăviți; din cămăruțe cu asfalt pe jos, fără ferestre și îmbibate cu miros respingător de unsori zăcute, a esit un splendid casino cu parchet, glaswand și cu mobilier confortabil; din clădiri cu acoperișurile deteriorate și cu pereți mâncați de vremuri, au răsărit cazărmi îmbrăcate în haine de sărbătoare, luminate electric, care fac plăcere ochiului, iar pentru călărețul oboist de activitatea din timpul zilei, constitue loc de odihnă, igienic și confortabil.

O datorie sfântă mai rămăsese de îndeplinit, față de eroii regimentului cari și-au vărsat cu abnegație sângele pe câmpul de onoare în cele două campanii, pentru: Independența Patriei 1877-1878 și Întregirea Neamului, 1916-1919.

Jertfa eroilor, cari au stropit pământul strămoșesc cu sângele lor stă trează acum, în fața și în mintea fiecărui ostaș din Regimentul 8 Călărași.

Troița pe care regimentul le-a înaltat cu multe sacrificii material, dar cu conștiința îndeplinirii unei sfinte datorii, stă în parcul regimentului ca o mărturie a venerației, a credinței neuitării.

Placa de Marmoră pe care stau săpate numele eroilor este luminată de o candelă, care spune, zi și noapte, ostașului:

"Adu-ți aminte de Dumnezeu, iată eroii unității tale; urmează exemplul fără șovăire; Acesta să-ți fie idealul".

Sfințirea troiței din curtea regimentului

Istoricul Regimentului 8 Călărași

INSTRUCȚIA ÎN REGIMENT

Instrucția în Perioada I-a se face pe escadroane administrative, în garnizoanele de reședință respective.

În Perioada II-a însă, escadroanele se întrunesc într'un punct central din Basarabia, pentru că din efectivul în oameni și cai al întregului regiment, să se poată închea unități: escadroane, divizioane și regiment, cu efectivul de războiu.

În acest mod, pe lângă completarea instrucției trupei, se face o temeinică instrucție a cadrelor, în special al ofițerilor, cari în loc să fie puși, pe câmpul de exercițiu, să comande unități marcate li-se dă posibilitatea să conducă unități cu efective reale.

Conovățul escadronului 4 pe zona de concentrare Ceadăr-Lunga (Basarabia)

Escadroanele dela reședința (Galați) cât și escadronul Ismail, execută, deobicei, marșurile la dus cât și la inapoere pe zona de concentrare – călare – în câte două și chiar o singură etapă (circa 120 Km).

Prin acest mijloc, se poate constata rezistența cailor și călăreților, după antrenamentul urmat la instrucție.

Totodată se demonstrează că, dacă alte mijloace de transport nu vor putea satisface nevoile, Regimentul 8 Călărași, nu stă la îndoială să facă chiar etape de 120 Km. călare, spre a putea interveni – pe negândite – contra inamicului ori und ear fi el.

Prin aceste concentrări se mai realizează și alte deziderate, în afară de cele arătate:

RADU MICLESCU

- schimbarea terenului de lucru,
- completarea instrucției, tuturor ostașilor cu situațiuni mai apropiate de război (din punct de vedere al cazarei, hrănirii, modul general de viață, etc.). Cu această ocazie se cunosc între ei și cimentează sentimentul camaraderie, între toți ostașii regimentului.

Instrucția în Perioada III-a se face, la reședința regimentului. Cu acest sistem, instrucția este unificată în regiment și se face în bune condițiuni, pregătirea tuturor ofițerilor, subofițerilor și gradaților, sub directă conducere a comandanților.

Greutățile întâmpinate la începutul acestei opere cum și încrederea șefilor în comandantul regimentului, se poate vedea din ordinul de mai jos, cu constatările la inspecțiile făcute la 13 noembrie, câteva zile după ce regimentul luase ființă.

Deși de scurt timp renăscut, activitatea era în plină dezvoltare și pe drumul cel bun, după cum constată Domnul General Canciulescu Petre, Comandantul Corpului III Armată: în concluzie:

“Școala instructorilor este bine îndrumată și va da frumoase rezultate.

Școala Instructorilor 1931-1932

Sunt încredințat că Locotenentul Colonel Manafu Marin, Comandantul Regimentului 8 Călărași, va depune toată munca, perseverență, energia și priceperea ca să învingă toate greutățile gospodăriei, iminente, la un regiment nou înființat”.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

După câteva luni, în iulie 1932, regimentul, nu numai că era complet așezat pe un pedestal, solid din toate punctele de vedere, dar, fără nici o dificultate, organizează concursul pentru campionatul calului de arme, care a avut loc la Galați.

În această ocaziune, regimentul este vizitat de Domnul General de Divizie Gheorghe Moruzi, Inspectorul General al Cavaleriei, care scrie în cartea de aur a regimentului:

“Cu plăcere am văzut Regimentul 8 Călărași, primul regiment în care am făcut serviciul de sublocotenent, după inapoarea mea de la Saumur; doresc acestui regiment ca sub comanda destinsului comandant, să se înalțe și să aducă Țării serviciile pe cari suntem în drept să le așteptăm de la el”.

Tot cu această ocazie Domnul General Canciulescu Petre, Comandantul Corpului III Armată, inspectează regimentul și scrie în registrul de inspecții, următoarea concluzie:

“Am constatat că instrucția în acest regiment este bine îndrumată și în spiritul regulamentelor, ordinelor și dispozițiilor autorităților superioare.

Educația și disciplina menținute.

Regimentul este bine gospodărit și îndrumat.

Toate acestea mă îndreptățesc să afirm că activitatea comandantului de regiment a atins așteptările sale”.

÷

În anul următor, 1933, Domnul General de Divizie Moruzi Inspectorul General al Cavaleriei, în rezumat, scrie în registrul de inspecții al regimentului:

“Instrucția călare și pe jos s'a făcut în bune condițiuni călăria ofițerilor și subofițerilor bine.

Am constatat cu plăcere un progres foarte accentuat. Regimentul înființat anul trecut, în condițiuni grele, s'a transformat dela un an la altul, pentru care aduc viile mele mulțumiri atât Comandantului, cât și întregului corp ofițeresc”.

Domnul General Canciulescu Petre, în luna iunie acelas an scrie în registrul de inspecții:

“Concluziuni: Regimentul 8 Călărași se găsește pe calea cea bună; interesul depus de comandantul regimentului și ofițerii din subordine, este o cheazășie că la sfârșitul anului de instrucție, rezultatele vor fi din cele mai bune”.

Scopul urmărit de Comandantul Regimentului este atins repede și recunoscut de șefii erarhici, după cum se constată din ordinul de inspecție al Domnului General Canciulescu Petre, care la 25 iulie 1934, spune în concluzie:

RADU MICLESCU

“Față de timpul scurt atât sub raportul instrucției tehnice cât și al instrucției tactice, regimentul este foarte bine.

Un regiment pildă pentru care aduc viile mele mulțumiri comandantului regimentului, ofițerilor și trupeii”.

÷

Comandantul care a înfăptuit toate acestea și care a trasat adânc drumul regimentului, pleacă din fruntea operei sale, mutat pe data de 1 octombrie 1934, la Ministerul Aparării Naționale, Serviciul Istoric.

Renăscut sub auspiciile unui viitor strălucit, Regimentul 8 Călărași era destinat să-și continue drumul pe calea progresului și soarta i-a hărăzit un vrednic continuator al operei de până aci.

Domnul Colonel Popescu Victor, pionul datoriei, gospodarul și îndrumătorul neobosit al ostașilor de toate gradele de sub ordinele Domniei-Sale, vine la comanda Regimentului la 1 octombrie 1934.

Pătruns până la reflex de misiunea ce-l revenia în calitate de comandant, a căutat nu numai să continue activitatea Domnului Colonel Manafu, ci lărgindu-i sfera, să ducă, cu pași cât mai rezezi, regimentul către apogeul bine meritat în timp de pace, și să-l pregătească, sub toate raporturile pentru cucerirea gloriei când țara va avea nevoie de el.

Cu o rară însușire de a pătrunde lucrurile cu perseverență și spirit organizator, Domnia Sa, a fost un exemplu viu pentru subalternii ce i-a avut în regiment.

În domeniul instrucției. Toate normele, fiecare program elaborate de regiment în acest timp a fost propria-i operă.

Colonelul Victor Popescu
1934-1937

Activitatea în acest domeniu nu și-o rezumă numai în așternerea pe hârtie a vederilor domniei sale, ci mergea mai departe, la câmpul de instructive și la aplicațiuni, unde prin sfaturi și îndrumări, îndreaptă lucrul spre făgașul propus, spre succesul, pe care regimentul l-a cucerit, ori de câte ori șefii erarhici l-au inspectat.

Ordinul de inspecție din 10 iulie 1936, al Domnului General de Divizie Canciulescu Petre, Comandantul Corpului III Armată, se termină prin următoarea concluziune:

“Regimentul 8 Călărași se prezintă în condițiuni excelente atât la instrucția individuală cât și la cea colectivă călare și pe jos, deși timpul acordat instrucției a fost foarte scurt.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Aceasta mă îndreptățeste și sper că în perioada II-a rezultatele vor fi foarte frumoase.

Regimentul s'a ridicat foarte repede prin muncă și merit, la înălțimea regimentelor vechi.

Aduc laude și mulțumirile mele Comandantului de Regiment, pentru munca sa cu suflet, râvnă și pricepere ce a depus.

Aduc mulțumirile mele întregului corp ofițeresc al Regimentului 8 Călărași, pentru modul distins cum a știut să colaboreze la ridicarea regimentului.

Recomand tuturor să stăruiască pe această cale pentru a spori renumele regimentului”.

Aceleași elogioase aprecieri le face Domnul General Heinrich, Delegat al Inspectoratului General al Cavaleriei în darea de seamă asupra inspecției făcută regimentului în martie, 1937, unde spune:

“În urma inspecției ce am făcut am constatat cu deosebită satisfacție că Regimentul 8 Călărași, se prezintă în foarte bune condițiuni, atât ca instructive, cât și ca gospodărie.

Aduc deci, mulțumirile mele Comandantului, ajutorului, precum și tuturor ofițerilor pentru munca depusă”.

Unitățile pe câmpul de instrucție la Filești, cu ocazia inspecției Corpului de armată.

Iar la inspecția dela 16 iunie 1937, tot Domnul General Heinrich, arată în concluzie:

RADU MICLESCU

“Am fost extrem de mulțumit de cele văzute cu ocazia inspecției Regimentului 8 Călărași: ordine în toată activitatea regimentului, instrucția foarte bine îndrumată gradați și trupă bine instruiți.

Ca încheiere generală, Regimentul se găsește la înălțimea așteptărilor, din punct de vedere al pregătirii de război”.

÷

Domnul General de Divizie Canciulescu Petre, Comandantul Corpului III Armată, cu ocazia inspecției făcută Regimentului în ziua de 3 iulie 1937, constată:

“Regimentul este bine stăpânit.

Instrucția bine îndrumată – lăsând impresia unui Regiment de elită.

Fiind foarte mulțumit de constatările făcute, am speranța ca, la sfârșitul perioadei II-a Regimentul 8 Călărași, va fi desăvârșit pregătit de război”.

Aceleași bune aprecieri sunt făcute și la inspecțiile făcute Escadroanelor detașate, după cum se vede din concluzia ordinului de inspecție din iulie 1936, făcută escadronului 4 Ismail, de către Domnul General Phleps Artur, Comandantul Diviziei XII-a:

“Cele văzute m’au mulțumit pe deplin... țin să aduc viile mele mulțumiri Căpitanului Mihaescu Cristea și ofițerilor săi, pentru

Cu ocazia inspecției Regimentului

Istoricul Regimentului 8 Călărași

rezultatele pe cari le-a realizat în cele două luni de când comandă unitatea și care pentru timpul și mijloacele de cari a dispus, sunt prea frumoase.

Sfatuesc pe noul Comandant să continue calea pe care a apucat-o cu atâta succes și mulțumesc deasemeni, Comandantului de regiment, care a înțeles să încadreze așa cum se cuvine această unitate”.

Iar în iulie 1937 la inspecția ce a făcut aceluiaș escadron, Domnul General de Divizie Cănciulescu Petre, arată în concluzie:

“Escadronul să continue pregătirea tehnică și de luptă, căutând să facă buni și neobosiți călăreți, aprigi luptători atât călare cât și pe jos, apti de a îndeplini, în orice moment misiunile ce li se cer.

În perioada II-a de instrucție, sper că la aplicațiuni escadronul va dovedi că merită toate laudele ce le-au fost aduse la fața locului cu ocazia inspecției”.

Din extrasele ordinelor citite mai sus, că și cele cari nu au mai fost menționate se vede clar, că Regimentul 8 Călărași este așezat de către șefii cari l-au inspectat – pe o treaptă de considerație superioară.

Aceasta este opera și meritul comandanților și a subalternilor, cari i-au înțeles pe deplin.

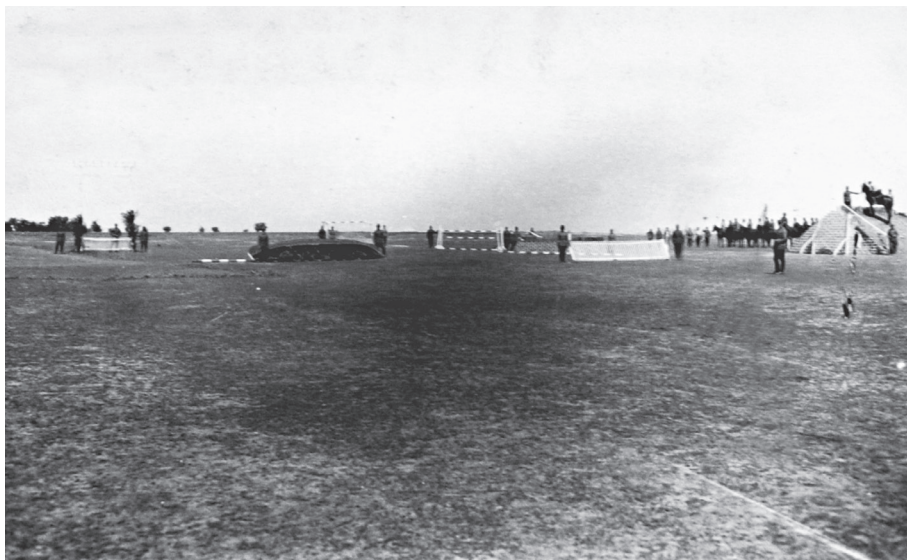
Defilarea Regimentului la galop cu ocazia inspecției
Domnului General de Divizie Petre Cănciulescu

Cu prilejul concentrării regimentului în Basarabia, în perioada II-a de instrucție a fiecărui an, pe lângă arta conducerii unităților la aplicațiuni,

RADU MICLESCU

cadrele: ofițerii, subofițerii și gradații își completează cunoștințele cu alte noțiuni, tot așa de folositoare pentru pregătirea de rasboiu:

- Cum se organizează un marș,
- Execuția unui marș călare mai lung,
- Îmbarcarea unei unități,
- Instalarea și viața în cantonament, etc.

Câmpul de carier al Esc. 4 Ismail 1932

Tot cu ocazia acestor concentrări, se organizează concursuri de tragere, pentru ofițeri, subofițeri și trupă, cu tot armamentul ce are regimentul, concurs de patrulare și concurs pentru specialiștii grupurilor de comandă.

Din împărțirea premiilor, cari se cifrează anual la câteva mii de lei, regimentul caută să facă o adevărată sărbătoare și cu acest prilej câștigătorii au îndoita bucurie: de a primi recompensă materială și mai ales strângerea de mâna a comandantului lor, cum și citirea prin ordin de zi pe regiment.

Concurs de tragere

Toate acestea constituiesc un stimulent important pentru ostașii regimentului, a cărei consecință este emulația, de care sunt animați în tot timpul anului de instrucție.

În ceia ce privește administrația și gospodăria, se poate deduce ușor, aruncând o singură privire asupra cazarmei și parcului său.

Istoricul Regimentului 8 Călărași

Cazarma Regimentului, pavilionul de administrație

A dispărut tot ceiace nu convenea ochiului; din șoselele croite la întâmplare, au răsărit alei drepte, pavate cu pietriș sau zgură, mărginite cu arbori și flori și botezate cu numele eroilor din regiment, căzuți pe câmpul de onoare.

Holul din pavilionul de administrație, pe lângă panopliile de arme, ce împodobesc pereții, placa de marmoră a foștilor comandanți și a eroilor de vis-à-vis la care candela pâlpâie zi și noapte, este împodobită cu bustul eroului necunoscut, pe al cărui pedestal scrie:

“ONOARE ȘI PATRIE”

Holl-ul pavilionului de administrație

Camera ofițerului de zi

INCHEERE

Din cuprinsul expus până aci, am văzut cum Regimentul 8 Călărași, care, ca vârstă întrece majoritatea regimentelor de cavalerie, iar ca eroism – în cele două campanii, 1877 -1878 și 1916 – 1919, sta alături de cele mai brave regimente, în lunga sa existență, a suferit o seamă de transformări, născând mereu cu aceiași vigoare tinerească, ca pasărea Phönix care renaște din cenușa ei.

Bătrân ca vârstă, dar tânăr ca înfățișare, de la ultima sa reînființare a avut de luptat din greu, cu tot felul de greutăți dar norocul i-a adus la cârmă comandanți destoinici, cari au știut să-l pună – în scurt timp – alături de cele mai bune regimente din țară, sub toate raporturile.

Așa cum este astăzi, Regimentul 8 Călărași, este bine pregătit și dacă țara va avea nevoie, poate conta pe el cu toată încrederea și sigur că nu-și va dezice înaintașii.

COMANDANTUL REGIMENTULUI 8 CĂLĂRAȘI
Colonel, RADU MICLESCU

ISBN 978-606-8769-08-0

